

KONTROLA A DOZOR
VÝKONU SAMOSTATNÉ A PŘENESENÉ PŮSOBNOSTI
SVĚŘENÉ ORGÁNŮM ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ
(metodické doporučení + komentář)

Praha 16. června 2014

Zpracoval: odbor veřejné správy, dozoru a kontroly

Úvod

Vzhledem ke skutečnosti, že dne 1. května 2014 nabyl účinnosti zákon č. 64/2014 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím kontrolního řádu, jímž došlo k významným změnám zejména v procesní úpravě kontrolních činností ve veřejné správě, vytvořil odbor veřejné správy, dozoru a kontroly tuto metodickou pomůcku pro postup kontrolujícího v rámci kontrol výkonu přenesené a samostatné působnosti územních samosprávných celků.

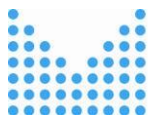
Metodické doporučení v první části zahrnuje obecné vymezení kontrol výkonu samostatné a přenesené působnosti územních samosprávných celků. Dále se zaměřuje na vymezení osob, které se mohou na kontrole účastnit a postup kontrolujícího v jednotlivých fázích probíhající kontroly. Rovněž obsahuje povinnosti kontrolované osoby navazující na proces kontroly a některé další nové instituty, které zavedl zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád). Toto metodické doporučení též upozorňuje na možnosti, kdy se může ústřední správní úřad přímo podílet na kontrole obce bez zvláštního zákonného zmocnění, neboť dle konstantního názoru Ministerstva vnitra odpovídá za svěřený úsek výkonu státní správy vždy příslušný ústřední správní úřad.

Druhá část tohoto metodického materiálu je zaměřena na postup při výkonu dozorových pravomocí Ministerstva vnitra, krajského úřadu a magistrátu nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek, nařízení, usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů územních samosprávných celků v samostatné či přenesené působnosti.

Při zpracování tohoto metodického materiálu jsme vycházeli z právní úpravy účinné k 1. červnu 2014. Kontrolní proces popsaný v této příručce vychází z hmotněprávních předpisů zakotvujících kontroly samostatné a přenesené působnosti územních samosprávných celků, tedy zákona o obcích, o krajích a HMP. Procesněprávní úprava pak vychází zejména ze zákona o kontrole a správního řádu. Zahrnuty jsou rovněž povinnosti vyplývající z usnesení vlády č. 698 ze dne 11. září 2013.

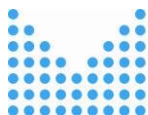
V souvislosti s kontrolním řádem zdejší odbor vydal již metodické doporučení č. 10, které obsahuje výňatky z důvodové zprávy k jednotlivým ustanovením tohoto zákona a metodické doporučení č. 10, doplněk 1, v němž jsou obsaženy dotazy, které zdejší odbor obdržel v rámci přednášek pořádaných Ministerstvem vnitra pro pracovníky kontrolních orgánů (správních úřadů, územních samosprávných celků a dalších orgánů).

Věříme, že toto metodické doporučení bude pro Vaši aplikační praxi užitečné a přínosné.

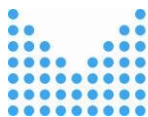

Obsah

Úvod	1
Obsah	3
Seznam použitých zkratk	5
POSTUP KONTROLUJÍCÍHO PŘI VÝKONU KONTROLY SAMOSTATNÉ ČI PŘENESENÉ PŮSOBNOSTI ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ	6
1. Obecné vymezení kontroly	6
Předmět kontrol	6
2. Osoby podléjící se na kontrole, jejich práva a povinnosti	8
Kontrolující	8
Pověření ke kontrole	9
Přizvané osoby	9
Práva a povinnosti kontrolujícího	10
Práva a povinnosti kontrolované osoby	12
3. Úkony předcházející kontrole	13
4. Kontrolní proces	14
Zahájení kontroly	14
Ukončení kontroly na místě	15
5. Protokol o kontrole	16
Náležitosti protokolu	16
Doručení protokolu	17
Oprava nesprávností a došetření věci	18
6. Námitky proti kontrolním zjištěním	19
7. Sankce	20
Přestupky	21
Správní delikty	21
8. Ukončení kontroly	22
9. Povinnosti kontrolované osoby navazující na kontrolu	23
10. Převzetí kontroly nadřízeným orgánem	25
11. Plánování kontrol	26
Kontroly výkonu přenesené působnosti krajů a hlavního města Prahy prováděné ústředními správními úřady	26
Plánování kontrol výkonu přenesené působnosti obcí prováděné krajskými úřady	27
Plánování kontrol výkonu přenesené působnosti městských částí nebo městských obvodů prováděné magistráty	27
12. Spolupráce kontrolních orgánů	27
Způsoby spolupráce kontrolních orgánů	28
13. Zveřejňování informací o kontrolách	29

Zveřejňování informací o kontrolách výkonu přenesené a samostatné působnosti územních samosprávných celků	30
POSTUP PŘI VÝKONU DOZOROVÝCH PRAVOMOCÍ	31
1. Základní zásady dozorové činnosti.....	31
2. Postup Ministerstva vnitra při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek, usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů obcí, krajů a hlavního města Prahy vydaných v samostatné působnosti	32
2.1. Postup Ministerstva vnitra při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek obcí, krajů a hlavního města Prahy vydaných v samostatné působnosti..	33
2.2. Postup Ministerstva vnitra při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů obcí, krajů a hlavního města Prahy vydaných v samostatné působnosti	36
3. Postup krajských úřadů při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení, usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů obcí vydaných v přenesené působnosti	40
3.1 Postup krajských úřadů při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení obcí vydaných v přenesené působnosti	41
3.2. Postup krajských úřadů při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů obcí vydaných v přenesené působnosti	41
4. Postup věcně příslušných ministerstev a jiných ústředních správních úřadů při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení, usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů krajů a hlavního města Prahy vydaných v přenesené působnosti	42
4.1. Postup ústředních orgánů státní správy při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení krajů a hlavního města Prahy vydaných v přenesené působnosti	43
4.2. Postup ústředních orgánů státní správy při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů krajů a hlavního města Prahy vydaných v přenesené působnosti.....	44
5. Postup magistrátů územně členěných statutárních měst a Magistrátu hlavního města Prahy při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů městských obvodů nebo městských částí vydaných v samostatné i v přenesené působnosti	45
5.1. Postup magistrátů územně členěných statutárních měst a Magistrátu hlavního města Prahy při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů městských obvodů nebo městských částí vydaných v samostatné působnosti	45
5.2. Postup magistrátů územně členěných statutárních měst a Magistrátu hlavního města Prahy při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů městských obvodů nebo městských částí vydaných v přenesené působnosti	47

Seznam použitých zkratek

zákon o kontrole – zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád)

správní řád – zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

zákon o obcích – zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů

zákon o krajích – 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů

zákon o HMP – zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů

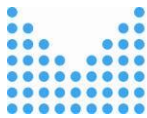
zákony o územních samosprávných celcích – zákon o obcích, zákon o krajích + zákon o HMP

trestní řád – zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů

InfZ – zákon č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

zákon o přestupcích – zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů

NOZ – zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů

POSTUP KONTROLUJÍCÍHO PŘI VÝKONU KONTROLY SAMOSTATNÉ ČI PŘENESENÉ PŮSOBNOSTI ÚZEMNÍCH SAMOSPRÁVNÝCH CELKŮ

1. Obecné vymezení kontroly

Pojem kontrola definuje zákon o kontrole v ustanovení § 2, a to tak, že při kontrole kontrolní orgán zjišťuje, jak kontrolovaná osoba plní povinnosti, které jí vyplývají z jiných právních předpisů, nebo které jí byly uloženy na základě těchto předpisů. Kontrolou je tedy jakákoli časově ohraničená kontrolní činnost, při níž kontrolující zjišťuje skutečný stav určité činnosti či věci (jak kontrolovaná osoba skutečně postupuje při plnění svých povinností) a tyto poznatky pak porovná se stavem žádoucím (jak by kontrolovaná osoba měla v ideálním případě postupovat).

Procesní úpravu kontroly výkonu samostatné či přenesené působnosti územních samosprávných celků samotné, obsahuje zákon o kontrole. Subsidiárně k zákonu o kontrole se užije právní úprava správního řádu.

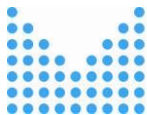
Hmotně-právní úpravu je pak třeba hledat ve speciálních právních předpisech, zejména v:

- ⇒ **zákonu o obcích** (kontroly výkonu samostatné či přenesené působnosti svěřené orgánům obcí prováděné Ministerstvem vnitra nebo krajskými úřady),
- ⇒ **zákonu o krajích** (kontroly výkonu přenesené a samostatné působnosti svěřené orgánům kraje prováděné Ministerstvem vnitra či věcně příslušnými ministerstvy a jinými ústředními správními úřady a kontroly výkonu přenesené působnosti svěřené orgánům obcí prováděné krajskými úřady),
- ⇒ **zákonu o HMP** (kontroly samostatné či přenesené působnosti na magistrátu hlavního města Prahy, prováděné Ministerstvem vnitra či věcně příslušnými ministerstvy a jinými ústředními správními úřady a kontroly výkonu samostatné a přenesené působnosti svěřené orgánům městských částí prováděné magistrátem),
- ⇒ dalších zvláštních právních předpisech upravujících konkrétní typy kontrolních činností.

Zákony o územních samosprávných celcích ve znění účinném **od 1. května 2014 již neobsahují procesně právní úpravu**, nýbrž pouze blíže upravují některé podrobnosti, které jsou specifické přímo pro kontroly výkonu samostatné či přenesené působnosti svěřené orgánům územních samosprávných celků.

Předmět kontrol

Předmět kontrol přenesené působnosti svěřené orgánům územních samosprávných celků se odvíjí od věcné působnosti jednotlivých ústředních správních úřadů. Při kontrolách se posuzují

jednotlivé odvětvové právní předpisy a ve většině případů i dodržování procesních režimů právních předpisů.

Dle ustanovení § 129 odst. 3 písm. b) zákona o obcích kontrolní orgány při kontrole zjišťují, zda *orgány obcí, městských obvodů a městských částí územně členěných statutárních měst **dodržují zákony, právní předpisy a v jejich mezích též usnesení vlády, směrnice ústředních správních úřadů, jakož i opatření příslušných orgánů veřejné správy přijatá při kontrole výkonu přenesené působnosti.*** Totéž platí dle ustanovení § 86 odst. 2 písm. b) zákona o krajích pro kontroly výkonu přenesené působnosti prováděné na krajích a dle § 113 odst. 3 písm. b) zákona o HMP pro kontroly výkonu přenesené působnosti prováděné u orgánů hlavního města Prahy a městských částí. Výkon těchto kontrol je výkonem přenesené působnosti (resp. státní správy v případě ústředních správních úřadů).

Při kontrolách přenesené působnosti svěřené orgánům územních samosprávných celků se kontrolují oblasti:

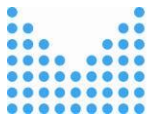
- školství
- krizového řízení
- obrany
- kultury
- zemědělství
- zdravotnictví
- průmyslu a obchodu
- financí
- dopravy
- práce a sociálních věcí
- životního prostředí
- místního rozvoje
- vnitřních věcí
- editace údajů RÚIAN¹

Bližší vymezení těchto úseků obsahuje „Příloha k materiálu Plánování, vyhodnocování a koordinace kontrol výkonu přenesené a samostatné působnosti územních samosprávných celků prováděných ústředními správními úřady, krajskými úřady, Magistrátem hlavního města Prahy a magistráty územně členěných statutárních měst“. Tento materiál je součástí usnesení vlády č. 698 ze dne 11. září 2013.

Doporučení

Nově je kromě kontroly dodržování příslušných ustanovení **správního řádu** při kontrolách prováděných kontrolovanými orgány (krají) třeba zaměřit se rovněž na dodržování příslušných

¹ doplněno na základě žádosti Českého úřadu zeměměřického a katastrálního, vznesené na poradě k hodnotící zprávě za léta 2012 a 2013 dne 19. června 2014.

ustanovení **zákona o kontrole**. Do předmětu kontrol přenesené působnosti územních samosprávných celků doporučujeme zařadit rovněž problematiku vyřizování žádostí o poskytnutí informací týkajících se přenesené působnosti obcí, krajů, hlavního města Prahy a městských částí či městských obvodů podle **InfZ** ze strany obcí, krajů, hlavního města Prahy, městských částí a městských obvodů jako povinných subjektů.

Do **předmětu kontrol výkonu samostatné působnosti** obcí lze zařadit několik oblastí, konkrétně:

- fungování orgánů obce
- nakládání s nemovitým majetkem obce
- vytváření podmínek pro naplňování práv občana obce
- evidence právních předpisů města a dostupnost dalších právních předpisů
- dodržování postupu při projednání závěrečného účtu městyse a zprávy o přezkoumání hospodaření
- dodržování postupu při vedení úřední desky
- zveřejňování informací podle ustanovení § 5 InfZ a zveřejňování výročních zpráv o činnosti v oblasti poskytování informací dle ustanovení § 18 InfZ.

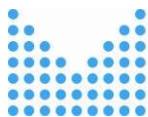
Kontroly výkonu samostatné působnosti svěřené orgánům kraje se pak zaměřují na:

- vytváření podmínek pro naplňování práv občana kraje
- nakládání s nemovitým majetkem kraje
- fungování orgánů kraje
- zveřejňování informací podle ustanovení § 5 InfZ a zveřejňování výročních zpráv o činnosti v oblasti poskytování informací dle ustanovení § 18 InfZ.

2. Osoby podílející se na kontrole, jejich práva a povinnosti

Kontrolující

Velkou změnou oproti původní právní úpravě obsažené v zákonech o územních samosprávných celcích je, že v platné právní úpravě již není obsaženo vymezení osoby kontrolujícího či oprávněného provést kontrolu dle tohoto zákona. Ačkoli tedy dříve mohl tuto kontrolu provádět pouze kontrolující, který byl zaměstnancem příslušného kontrolního orgánu, v současné době není tato podmínka v zákoně striktně zakotvena a je možno, aby se na takové **kontrole podílely též osoby, jež nejsou zaměstnanci příslušného kontrolního orgánu, avšak budou k provedení kontroly pověřeni oprávněnou osobou**, tedy vedoucím kontrolního orgánu či osobou pověřenou k tomu vedoucím kontrolního orgánu například určitou interní směrnicí apod. Kontrolujícím tedy může být jakákoli fyzická osoba (samozřejmě s příslušným pověřením).

Doporučení

Účastnit se kontrol jako kontrolující, je jednou z možností ústředních správních úřadů, jak se podílet na kontrole prováděné krajským úřadem na obci, kterou zakotvuje zákon o kontrole.

Ve složitějších případech (např. v souvislosti s řešeným podnětem či při složité právní úpravě) se může ústřední správní úřad dohodnout s krajským úřadem, aby se kontroly přímo účastnil jako kontrolující. Rovněž krajský úřad má možnost v těchto případech požádat ústřední správní úřad o člena kontrolní skupiny nebo přizvanou osobu (viz dále). Doporučujeme vzájemnou spolupráci.

Pověření ke kontrole

V případě kontrol samostatné či přenesené působnosti územních samosprávných celků pak bude mít toto pověření obvykle podobu písemného pověření k jednotlivé kontrole. Toto pověření by mělo obsahovat zejména identifikaci kontrolních orgánů, identifikaci kontrolujícího a kontrolované osoby, předmět kontroly, která má být provedena, datum vydání pověření a identifikaci a podpis osoby, která pověření vydala. Další formou pověření ke kontrole může být forma průkazu (byť v případě kontrol výkonu přenesené působnosti se tato možnost nevyužívá), tento je však možno užívat pouze pokud tak stanoví jiný právní předpis. Takový právní předpis by potom měl též stanovovat náležitosti průkazu pro konkrétní typy kontrol.

Osobou oprávněnou pověřit kontrolujícího k provedení kontroly je **vedoucí kontrolního orgánu** (což je např. v případě ministerstva ministr), častěji pak osoba jím pověřená. Doporučujeme upravit tuto problematiku interními předpisy kontrolního orgánu, zejména organizačním řádem.

Pokud se kontroly účastní více než jeden kontrolující, je třeba určit **vedoucího kontrolní skupiny**. Provádění kontrol více než jedním kontrolujícím je doporučené z důvodu vyšší objektivity kontroly a větší vypovídací hodnoty protokolu (více osob potvrdí, že skutečnosti v něm obsažené skutečně odpovídají zjištěným poznatkům), či snížené možnosti ovlivnění kontrolujícího.

Přizvané osoby

Zákon o kontrole navíc zakotvuje možnost, aby se na kontrole podílely též jiné osoby odlišné od kontrolujícího, a to třeba i jen na části prováděné kontroly. Tyto osoby zákon o kontrole označuje jako přizvané osoby a mohou jimi být například tlumočníci, znalci či jiní odborníci, zaměstnanci jiného kontrolního orgánu a další. Přizvanou osobou může být opět pouze fyzická osoba. Přizvaná osoba má potom v části kontroly, jíž se účastní, obdobná práva a povinnosti jako kontrolující. O těchto svých právech a povinnostech musí být přizvaná osoba poučena a je vhodné o této skutečnosti udělat zápis či alespoň poznamenat do protokolu, že byla tato osoba

o svých právech a povinnostech poučena. Přizvaná osoba musí být pro tuto kontrolu samozřejmě též pověřena oprávněnou osobou, obdobně jako kontrolující, přičemž v pověření je vhodné uvést důvod přizvání této osoby a vymezit na jakých konkrétních kontrolních úkonech se má tato osoba účastnit.

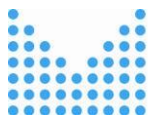
V rámci institutu přizvané osoby či jako kontrolující se sice může kontroly účastnit i pracovník jiného úřadu, avšak předmět kontrol zůstane stále omezen působností kontrolního orgánu. V případě, že by bylo třeba kontrolovat i skutečnosti spadající do působnosti jiného kontrolního orgánu, doporučujeme využít spolupráce kontrolních orgánů (viz dále).

Tento institut je další z možností, jak by se mohl střední správní úřad podílet přímo na kontrole obce. Doporučujeme v případě žádosti ústředního správního úřadu o to být „přizvanou osobou“ na kontrole, kterou provádí krajský úřad, aby krajské úřady těmto žádostem vyhověly. Naopak doporučujeme i ústředním správním úřadům, aby vyhověly případným žádostem krajských úřadů o vyslání přizvané osoby např. v případě mimořádně odborně složité či problematické kontroly.

Práva a povinnosti kontrolujícího

Práva a povinnosti jak kontrolujících, tak i kontrolovaných osob, jsou oproti původní úpravě dříve obsažené v zákonech o územních samosprávných celcích obsáhlejší. Oproti úpravě dle zákonů o územních samosprávných celcích ve znění platném do 30. dubna 2014 jsou práva kontrolujícího doplněna, co se týče **vstupu do objektů a jiných prostor** kontrolované osoby, též o vstup **na pozemky a do dopravních prostředků**, které vlastní či užívá kontrolovaná osoba anebo jinak přímo souvisí s výkonem a předmětem kontroly. Do obydlí je kontrolující oprávněn vstoupit pouze, je-li obydlí užíváno k podnikání či provozování jiné hospodářské činnosti, popřípadě pokud je třeba odstranit pochybnosti, zda je obydlí užíváno k těmto účelům a nelze-li dosáhnout účelu kontroly jinak. Vlastníci nebo uživatelé takových prostor jsou pak povinni kontrolujícímu vstup umožnit. V případě, že tak neučiní, však kontrolující není oprávněn domáhat se vstupu násilím. V takovém případě je možno využít například sankčních prostředků, které upravuje zákon o kontrole.

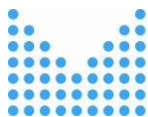
Co se týče dalších práv kontrolujícího, zakotvovaly zákony o územních samosprávných celcích též právo požadovat od příslušného orgánu obce, aby ve stanovené lhůtě předložil podklady a poskytl úplné informace nezbytné k provedení kontroly a předložené podklady v odůvodněných případech zajistit. Zákon o kontrole kromě toho navíc umožňuje kontrolujícímu zajišťovat rovněž **originální podklady**. V takovém případě je však kontrolující povinen sepsat o převzetí takových dokumentů záznam, kdy od okamžiku jejich převzetí přechází odpovědnost za jejich ztrátu či zničení na kontrolujícího. Stejně tak je vhodné sepsat záznam též o jejich vrácení kontrolované osobě, z důvodu ochrany kontrolujícího.

Stejně jako to dříve umožňovaly zákony o územních samosprávných celcích, umožňuje i kontrolní řád kontrolujícímu užívat po předchozím projednání s kontrolovanou osobou technické prostředky kontrolované osoby v míře nezbytné pro průběh kontroly. Kontrolní řád tato oprávnění doplňuje ještě o **právo pořizovat obrazové nebo zvukové záznamy**, a to i bez souhlasu dotyčné osoby. Tyto záznamy je možno pořizovat na služební přístroje, ale v mimořádných případech je možné záznamy pořizovat i na soukromá zařízení, kdy se na tento záznam bude vztahovat tzv. úřední licence ve smyslu ustanovení § 88 NOZ. Kontrolující má dále právo **požadovat prokázání totožnosti fyzické osoby**, jež je přítomna na místě kontroly, jde-li o osobu, která plní úkoly kontrolované osoby, či osobu, která může přispět ke splnění účelu kontroly. Pokud však odmítne přítomná osoba průkaz totožnosti předložit, není kontrolující oprávněn si jeho předložení vynucovat. V takovém případě doporučujeme vyžádat si součinnost Policie České republiky. Dále umožňuje zákon o kontrole kontrolujícímu vyžadovat od kontrolované osoby a povinné osoby **další součinnost** potřebnou k výkonu kontroly, která však musí souviset s výkonem kontroly a je třeba zároveň chránit práva a oprávněné zájmy kontrolované osoby či osob jiných.

Co se týče povinností kontrolujícího, je kontrolující zejména povinen obdobně jako dle dřívější právní úpravy **předložit** kontrolované osobě nebo povinné osobě **pověření ke kontrole**, a požádá-li o to kontrolovaná nebo povinná osoba, též další dokument, který dokládá, že se jedná o osobu uvedenou v pověření o kontrole (obvykle služební průkaz, popřípadě jiný doklad). Kontrolující je rovněž povinen zjistit stav věci v rozsahu nezbytném pro dosažení účelu kontroly a v závislosti na povaze kontroly **doložit kontrolní zjištění potřebnými podklady**, vydat potvrzení o zajištěných originálních podkladech, a pominou-li důvody jejich zajištění, neprodleně je vrátit. Dále je povinen vyhotovit protokol o kontrole a doručit jeho stejnopis kontrolované osobě. Na rozdíl od předchozí právní úpravy již **nemá kontrolující povinnost seznamovat kontrolovanou osobu s obsahem protokolu** (je pouze právem kontrolované osoby se s obsahem protokolu seznámit). Kontrolní řád navíc nad rámec povinností shodných s původní právní úpravou obsaženou v zákonech o územních samosprávných celcích zakotvuje povinnost kontrolujícího **umožnit kontrolované osobě účastnit se kontrolních úkonů** při výkonu kontroly na místě, nebrání-li to splnění účelu nebo provedení kontroly, a šetřit práva nebo oprávněné zájmy kontrolované osoby, povinné osoby či třetí osoby. Dle zákonů o územních samosprávných celcích ve znění účinném od 1. května 2014 je kontrolující v případě kontrol samostatné působnosti navíc povinen v případě, že o to kontrolovaná osoba požádá, uvést v protokolu o kontrole doporučení opatření k nápravě nedostatků zjištěných kontrolou.

Jednou z nejdůležitějších povinností kontrolujícího (i přizvané osoby) je potom **povinnost mlčenlivosti** o skutečnostech, o nichž se v souvislosti s výkonem kontrol dozví. Tato povinnost platí nejen v rámci kontroly, ale též po ukončení kontroly, ale například i po ukončení pracovněprávního či jiného obdobného vztahu ke kontrolnímu orgánu. Povinnosti mlčenlivosti může zbavit pouze osoba, v jejímž zájmu tato povinnost trvá či nadřizená osoba kontrolujícího ve veřejném zájmu. Povinnost může být částečně prolomena zveřejňováním obecných výsledků

o kontrolách či spoluprací kontrolních orgánů (o těchto institutech budeme pojednávat dále), či na základě jiných právních předpisů (ustanovení § 8 odst. 1 trestního řádu, InfZ apod.).

K povinnostem kontrolujícího je třeba rovněž zařadit **povinnost chránit totožnost osoby, která podala podnět ke kontrole**. Tuto povinnost upravuje zákon o kontrole v ustanovení § 22 v souvislosti s nahlížením do spisu, kdy pokud chce kontrolovaná osoba nahlédnout do spisu, musí z něj být vyloučeny veškeré dokumenty či jejich části, z nichž lze zjistit totožnost osoby, která podala podnět ke kontrole. Osobu, která podala podnět ke kontrole je však třeba chránit i ve fázi, kdy ještě kontrolní orgán neví jistě, zda kontrolu provede či nikoliv, tedy ve fázi provádění úkonů předcházejících kontrole (viz níže). I při těchto úkonech tedy doporučujeme, pokud si žádáme od potencionální kontrolované osoby vyjádření k danému podání, zasílat toto podání v anonymizované verzi.

K povinnostem kontrolujícího pak lze přiřadit též povinnost poučit kontrolovanou osobu o jejích právech a povinnostech.

Doporučení

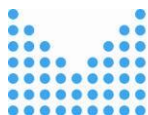
Kontrolní řád zakotvuje ochranu osoby, která podala podnět ke kontrole, pouze v rámci samotné kontroly. V případě, že na kontrolu navazují další správní řízení, ať už ohledně vyřízení námitek, uložení nápravných opatření či řízení o případných přestupcích či správních deliktech apod., řídí se tato ustanoveními správního řádu, který již ochranu osoby, která podala podnět ke kontrole, neobsahuje. Z tohoto důvodu lze doporučit, aby pro tato případná navazující správní řízení byly vedeny oddělené spisy, kdy ve spisu k navazujícím správním řízením postačí například kopie protokolu o kontrole, případně dodatků, v nichž totožnost osoby, která podala podnět ke kontrole, není uvedena.

Rovněž lze doporučit oddělit spis, kterým je vyřizován podnět a na kontrolu založit nový spis.

Práva a povinnosti kontrolované osoby

Na základě ustanovení § 129b zákona o obcích při **kontrole výkonu přenesené působnosti** svěřené orgánům obcí, městských obvodů nebo městských částí územně členěných statutárních měst jedná za tyto orgány v případě obecního úřadu, úřadu městského obvodu nebo úřadu městské části **tajemník** obecního úřadu, úřadu městského obvodu nebo úřadu městské části **nebo jím pověřená osoba** a v **případě ostatních orgánů obce**, městského obvodu nebo městské části **starosta nebo jím pověřená osoba**. V případě kontrol krajských je to potom ředitel (resp. hejtman) případně jím určená osoba. Tato osoba pak je povinna zajistit nápravu nedostatků zjištěných kontrolou a splnění uložených opatření.

Co se práv a povinností kontrolované osoby týče, obecně platí, že určitému právu kontrolujícího (popř. přizvané osoby) odpovídá povinnost kontrolované osoby mu výkon takového práva umožnit a naopak povinností kontrolujícího musí odpovídat příslušné právo kontrolované osoby. Z toho vyplývá například právo kontrolované osoby požadovat po kontrolujícím předložení pověření ke kontrole a dalšího dokumentu, který dokládá, že se jedná o osobu

uvedenou v pověření ke kontrole, právo účastnit se kontrolních úkonů, nebrání-li to splnění účelu či provedení kontroly či právo, aby byla šetřena práva kontrolované osoby a dalších osob přítomných na místě kontroly, popřípadě právo kontrolované osoby seznámit se s obsahem protokolu o kontrole a další. Mezi další práva kontrolované osoby nad rámec práv korespondujících s povinnostmi kontrolujícího lze též zařadit **právo namítat podjatost** kontrolujících či přizvané osoby (podjatost je řešena dle ustanovení § 14 správního řádu) nebo právo kontrolované osoby podávat námitky proti kontrolním zjištěním uvedeným v protokolu o kontrole.

Upozornění

V případě vyjádření podjatosti může kontrolující činit nezbytná opatření k zajištění průběhu kontroly jako např. zajistit doklady či pořídit fotodokumentaci. Do vyřešení své podjatosti by se však neměl pouštět např. do právního hodnocení zjištěných skutečností či podepsání protokolu.

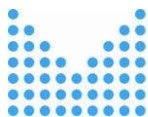
V zájmu řádného provedení kontroly je nutno, aby kontrolovaná osoba plnila rovněž své povinnosti a vytvořila kontrolujícímu vhodné podmínky pro výkon kontroly (při zohlednění místních podmínek), umožnila mu výkon jeho oprávnění stanovených zákonem o kontrole a poskytovala kontrolujícímu potřebnou součinnost (po projednání). K dalším povinnostem kontrolované osoby potom patří povinnost podat **písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků** zjištěných kontrolou, avšak pouze **za předpokladu, že kontrolující o tuto informaci požádá**. Zákon o kontrole již neurčuje, jak by měla tato zpráva vypadat, konkrétnější požadavky na obsah a lhůtu, do kdy je kontrolovaná osoba povinna tuto podat, může kontrolující určit dle povahy konkrétní kontroly a zjištěného pochybení. Zákony o územních samosprávných celcích zakotvují i další povinnosti kontrolované osoby navazující na kontrolu, o nichž pojednáváme níže.

Doporučení

V případě, že to bude vhodné, doporučujeme při kontrolních zjištěních využívat institutu žádosti o podání písemné zprávy o odstranění nebo prevenci nedostatků (ustanovení § 10 odst. 2 zákona o kontrole) v kombinaci s ustanovením § 19 zákona o kontrole (možnost při kontrolách státní správy ukládat opatření).

3. Úkony předcházející kontrole

Ještě před samotným zahájením kontroly může kontrolující využít institutu zakotveného ustanovením § 3 zákona o kontrole, který hovoří o úkonech předcházejících kontrole. Tyto úkony se obvykle využijí, když kontrolní orgán například obdrží podnět, kde podatel upozorňuje na nějaké nedostatky ohledně výkonu samostatné či přenesené působnosti svěřené orgánům obcí, a aby zjistil, zda je nutno provést případnou kontrolu, vyžádá si od obce k tomuto podání vyjádření. Po obdržení informací od obce se kontrolní orgán může rozhodnout, zda je třeba kontrolu provést, či zda podání není důvodné a kontrola nebude nutná. Podstatná je zejména skutečnost obsažená v druhém odstavci tohoto ustanovení, který stanoví, že informace takto

získané v rámci úkonů předcházejících kontrole lze zároveň využít jako podklady pro kontrolní zjištění, pokud se kontrolní orgán na základě takových informací rozhodne kontrolu provést. Nebude tedy již třeba tyto informace opětovně zjišťovat po zahájení samotné kontroly. O úkonech předcházejících kontrole pak kontrolní orgán sepíše záznam. Co se týče úkonů předcházejících kontrole, záleží však v této části na ochotě kontrolovaných osob spolupracovat s kontrolním orgánem. Jelikož se jedná o fázi ještě před zahájením kontroly, kdy v tomto okamžiku ještě nejsou aktivována práva a povinnosti kontrolujících a kontrolovaných osob, záleží na kontrolované osobě, zda informace poskytne či nikoliv. Pokud informace neposkytne, nemá kontrolující možnost si poskytnutí těchto informací vynutit. Neposkytnutí součinnosti v této fázi však může pro kontrolujícího evokovat jeden z důvodů, proč kontrolu přece jen zahájit.

4. Kontrolní proces

Zahájení kontroly

Kontrola se vždy zahajuje z moci úřední, což nevylučuje, že potřeba zahájit konkrétní kontrolu může vzniknout na základě určitého podání občana nespokojeného s chodem územního samosprávného celku, avšak vždy záleží pouze na rozhodnutí kontrolujícího, zda tu kterou kontrolu zahájí či nikoliv. Kontrola se vždy zahajuje prvním kontrolním úkonem. Tímto úkonem může být buďto **předložení pověření** kontrolované osobě či povinné osobě (tou je osoba, která kontrolované osobě dodává nebo dodala zboží nebo ho od ní odebrala či odebírá, koná nebo konala pro ni práce, anebo jí poskytuje nebo poskytovala služby nebo její služby využívala či využívá, případně se na této činnosti podílí nebo podílela), kdy kontrola je v tomto případě zahájena okamžikem předání pověření kontrolované osobě, popřípadě **doručením oznámení o zahájení kontroly** kontrolované osobě. Náležitosti pověření ke kontrole jsme uvedli již výše, přičemž mezi ně patří identifikace kontrolních orgánů, identifikace kontrolujícího a kontrolované osoby, předmět kontroly, která má být provedena, datum vydání pověření a identifikace a podpis osoby, která pověření vydala.

Ve druhém případě musí být součástí takového oznámení pověření ke kontrole či alespoň seznam kontrolujících, neboť kontrola je v tomto případě zahájena doručením tohoto oznámení. Oznámení je doručeno okamžikem převzetí kontrolovanou osobou, v případě doručování do datové schránky dnem přihlášení kontrolované osoby do datové schránky. Za předpokladu, že si kontrolovaná osoba oznámení nepřevzme, uloží se písemnost na poště na dobu 10 dnů a poté bude vhozena adresátovi do schránky, kdy dnem doručení se rozumí 10. den po dni uložení. V případě nepřihlášení do datové schránky se za den doručení považuje 10. den po dodání oznámení do datové schránky kontrolované osoby. Přesné vymezení okamžiku zahájení kontroly je nutné zejména z toho důvodu, že **okamžikem zahájení kontroly se aktivují práva a povinnosti kontrolujících i kontrolovaných osob.**

V případě, že není na místě kontroly v okamžiku jejího zahájení (podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. a/ zákona o kontrole) přítomna kontrolovaná osoba, je možno kontrolu zahájit i s **povinnou osobou**. V takovém případě může kontrolující předat pověření této povinné osobě a kontrolu provést. Je však povinen informovat kontrolovanou osobu o zahájení kontroly dodatečně, a to z toho důvodu, aby kontrolovaná osoba měla dostatečný prostor pro uplatnění svých práv, např. právo namítat podjatost vůči kontrolujícím a další. Z tohoto důvodu je třeba informovat dodatečně kontrolovanou osobu o zahájení kontroly co nejdříve, nikoli například až při předání protokolu o kontrole apod.

Doporučení

Při zahájení kontroly předáním pověření doporučujeme zvážit způsob zahájení kontrol, tedy zda kontrolu zahájit **doručením oznámení** spolu s pověřením nebo seznamem kontrolujících (výhodou je aktivace práv kontrolujícího už od doručení oznámení) nebo **předložením pověření** (výhodou je možnost měnit kontrolní skupinu až do chvíle vystavení pověření těsně před kontrolou).

V případě zahájení kontroly předložením pověření doporučujeme informovat kontrolovanou osobu (obec, kraj, městskou část či městský obvod) o termínu kontroly předem, pokud je to vzhledem k předmětu a účelu kontroly vhodné, aby byla zajištěna její přítomnost, či přítomnost jí pověřené osoby. Postačí přitom pouhá neformální informace kontrolované osobě o datu a čase, kdy bude kontrola na místě provedena. Takovouto informaci pak nedoporučujeme označovat jako „oznámení o zahájení kontroly“, ale například jako „informace o termínu provedení kontroly“. Samotná kontrola by pak byla v takovém případě zahájena okamžikem předání pověření.

Po řádném zahájení kontroly přistoupí kontrolující k samotnému provedení kontroly, dle zvyklostí kontrolního orgánu, s ohledem na případná ustanovení speciálních právních předpisů.

Ukončení kontroly na místě

Kontrola je fakticky ukončena **posledním kontrolním úkonem** (ten však není formálním/právním ukončením kontroly). Zákon o kontrole přímo neurčuje, co takovým posledním kontrolním úkonem bude, jelikož tento může být při každé kontrole jiný, obvykle jím bude poslední úkon, který kontrolující na místě kontroly v rámci této kontroly provede (například seznámení kontrolované osoby s předběžnými výsledky kontroly). Poslední kontrolní úkon však nemusí být vždy proveden na místě kontroly, je možné, že si kontrolující např. vyžádá další podklady, jež jsou nezbytné k řádnému dokončení kontroly a které bude zkoumat až na svém pracovišti. V takovém případě může být posledním kontrolním úkonem prostudování těchto podkladů, či obdržení určitého posudku, který je nezbytným podkladem pro kontrolní zjištění. Tento poslední kontrolní úkon musí být pro informaci kontrolované osoby rovněž uveden v protokolu o kontrole, jelikož ode dne jeho provedení běží lhůta pro vypracování protokolu.

Není však nezbytné oznamovat předem kontrolované osobě, co takovým posledním kontrolním úkonem bude.

5. Protokol o kontrole

Po faktickém ukončení kontroly vypracuje kontrolující protokol o kontrole, který se vyhotoví **do 30 dnů** ode dne provedení posledního kontrolního úkonu, ve zvláště složitých případech je možno lhůtu pro vypracování protokolu o kontrole prodloužit až na 60 dní. Zákon o kontrole v ustanovení § 12 určuje minimální náležitosti, které by měl protokol o kontrole obsahovat.

Náležitosti protokolu

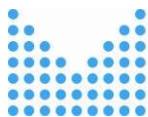
Mezi minimální náležitosti protokolu o kontrole patří mimo jiné identifikační náležitosti, jimiž jsou identifikace kontrolního orgánu a kontrolujícího, označení právního předpisu, který kontrolnímu orgánu svěřuje pravomoc k výkonu této kontroly, označení kontrolované osoby, vymezení předmětu kontroly, tedy které povinnosti kontrolované osoby byly kontrolovány a označení přizvané osoby v případě, že bylo tohoto institutu v rámci kontroly využito.

Dále musí protokol o kontrole obsahovat náležitosti ohraničující časový úsek výkonu dané kontroly – **první kontrolní úkon**, jímž byla kontrola zahájena, a **poslední kontrolní úkon**, jímž byla kontrola fakticky ukončena; v případě obou těchto úkonů je třeba uvést rovněž den, kdy byly tyto úkony provedeny.

Podstatnou náležitostí protokolu o kontrole je též uvedení **kontrolních zjištění, obsahujících zjištěný stav věci s uvedením nedostatků, tedy uvedení všech ustanovení právních předpisů, která byla v rámci kontroly kontrolována, a označení právních předpisů, které byly porušeny, včetně uvedení podkladů, z nichž tato kontrolní zjištění vycházejí.**

V návaznosti na právo kontrolované osoby podat námitky proti kontrolním zjištěním je nutno, aby kontrolující v protokolu o kontrole uvedl rovněž **poučení o možnosti podat námitky** proti kontrolním zjištěním včetně poučení o lhůtě, v níž lze námitky podat a kterému orgánu se námitky podávají.

Posledními, avšak neméně důležitými, náležitostmi protokolu o kontrole jsou náležitosti verifikační, tedy **uvedení data vyhotovení protokolu** (za datum vyhotovení protokolu je možno považovat podpis posledního kontrolujícího) a jeho **podepsání všemi kontrolujícími**. Podpis všech kontrolujících, kteří se na předmětné kontrole podíleli, popřípadě přizvaných osob, pokud byly tyto přizvány, je nutný zejména za účelem co nejobektivnějšího zpracování protokolu o kontrole a zachování jeho vypovídací hodnoty, kdy každý z kontrolujících svým podpisem stvrzuje, že souhlasí s obsahem protokolu a že protokol o kontrole odpovídá zjištěným skutečnostem. Chybějící podpis některého z kontrolujících nezakládá neplatnost protokolu o kontrole, avšak v případě, že by protokol nepodepisovali všichni kontrolující, mohla by být zpochybněna jeho věrohodnost a kontrolující by mohl být ze strany kontrolované osoby nařčen

ze zaujatosti či neobjektivnosti. Zákon o kontrole neukládá přizvané osobě povinnost podepsat protokol o kontrole, avšak z výše uvedených důvodů lze toto doporučit.

Co se týče kontrol, které jsou výkonem státní správy, jakými kontroly výkonu samostatné a přenesené působnosti svěřené orgánům územních samosprávných celků nepochybně jsou, je možno doporučit, aby náležitostí protokolu o kontrole bylo též **úřední razítko**.

V případě kontrol výkonu státní správy, jejichž některá specifika upravuje ustanovení § 19 zákona o kontrole (uplatní se při kontrolách výkonu přenesené působnosti územních samosprávných celků), může kontrolující ukládat již přímo v protokolu o kontrole též **opatření k nápravě**.

V případě, že si kontrolující chce **vyžádat zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, je vhodné tuto zprávu vyžádat přímo v samotném protokolu o kontrole**. Vyžádat si zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků doporučujeme, z důvodu zpětné vazby, jak kontrolovaná osoba předmětná pochybení napravila.

Speciální právní předpisy pak samozřejmě mohou zakotvovat i další náležitosti, které mají být obsaženy v protokolu o kontrole. V takovém případě je třeba protokol o kontrole prováděné dle těchto speciálních právních předpisů doplnit též o náležitosti dle těchto právních předpisů.

Zákony o územních samosprávných celcích zakotvují některé další povinnosti kontrolované osoby navazující na kontrolu, o kterých by měla být kontrolovaná osoba rovněž poučena. Je tedy vhodné uvést takové poučení též jako součást protokolu o kontrole.

Doručení protokolu

Jak jsme již uvedli výše, je třeba protokol o kontrole vypracovat do 30 dnů, potažmo 60 dnů ode dne provedení posledního kontrolního úkonu. Nově již kontrolující nemá povinnost kontrolovanou osobu s protokolem o kontrole seznamovat, ale pouze **protokol řádně doručit**, přičemž je třeba **vždy** doručit **stejnopis** protokolu o kontrole.

Dne 1. července 2013 vstoupila v účinnost vyhláška č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, která v ustanovení § 16 odst. 3 určuje, že stejnopisem již není pouze originální dokument, který je osvědčen vlastnoručním podpisem nebo obdobným autentizačním prvkem (elektronický podpis), jedno ze shodných násobných vyhotovení dokumentu nesoucí s tímto originálním dokumentem shodné autentizační prvky a doslovně shodné vyhotovení dokumentu v digitální podobě a naopak, pokud autentizační prostředky k nim připojila tatáž osoba, ale nově se za stejnopis považuje též dokument odvozený od prvopisu, se kterým je obsahově shodný, avšak projev vůle osoby obsažený v druhopisu není osvědčen podpisem této osoby, ale vlastnoručním podpisem nebo obdobným autentizačním prvkem osoby stanovené jiným právním předpisem, popřípadě zvláštním autentizačním prostředkem stanoveným jiným právním předpisem. Stále však nelze považovat za řádné doručení zaslání běžné kopie protokolu či naskenovaného obrazu tohoto protokolu.

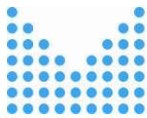
Protokol o kontrole se vyhotovuje alespoň ve dvou stejnopisech, kdy jeden z nich musí být doručen kontrolované osobě a druhý stejnopis zůstává součástí kontrolního spisu.

Co se týče doručení protokolu o kontrole, uplatní se obecná úprava doručování, obsažená ve správním řádu. Protokol lze doručovat jak poštou, tak i prostřednictvím datové schránky. Protokol bude **doručen okamžikem převzetí kontrolovanou osobou**, v případě doručování do datové schránky **dnem přihlášení kontrolované osoby do datové schránky**. V případě nepřevzetí protokolu o kontrole kontrolovanou osobou se rovněž uplatní fikce doručení. Písemnost by tedy byla uložena na poště a 10. den vhozena adresátovi do poštovní schránky. Tento den by byl považován za den doručení. V případě zasílání protokolu prostřednictvím datové schránky a nepřihlášení kontrolované osoby do datové schránky se za den doručení považuje 10. den po dodání protokolu o kontrole do datové schránky kontrolované osoby.

Oprava nesprávností a došetření věci

Pokud kontrolní orgán zjistí, že protokol o kontrole obsahuje **nesprávnosti**, opraví je z moci úřední formou **dodatku k protokolu** o kontrole. Na nesprávnosti může upozornit též kontrolovaná osoba, ale žádost kontrolované osoby o opravu takových nesprávností neznamena de iure nárok této osoby na opravu namítané nesprávnosti. Vždy záleží pouze na kontrolujícím, zda uzná, že je třeba nesprávnost opravit a opravu provede, či nikoliv. Stejnopis dodatku k protokolu o kontrole se zašle vždy kontrolované osobě, a to nejen když na nesprávnost kontrolovaná osoba upozornila, ale též v případě, že kontrolující nesprávnost odhalil z vlastní iniciativy. Tento se přiloží k protokolu o kontrole a tvoří jeho nedílnou součást. Vzhledem ke skutečnosti, že oprava nesprávností nepředstavuje zásadní změnu kontrolních zjištění, není možno proti takovému dodatku podávat námitky.

Jestliže vznikne potřeba na základě podaných námitek některé skutečnosti ještě prověřit nebo budou zjištěny takové nesprávnosti, které nelze bez dodatečných kontrolních úkonů opravit, je možné **došetření věci**. Při došetření se znovu otevírá proces kontroly a aktivují se práva a povinnosti kontrolujících a kontrolovaných osob. Pro došetření věci není třeba vydávat nové pověření ke kontrole, jelikož se jedná o došetření téže kontroly, pro kterou již pověření uděleno bylo. Při došetření věci platí stejná práva a povinnosti kontrolujících i kontrolovaných osob, jako při kontrole samotné. Výsledek došetření věci se zaznamená v **dodatku k protokolu** o kontrole a stejnopis dodatku se doručí kontrolované osobě. Jelikož při došetření věci může dojít také k zásadním změnám v kontrolních zjištěních, je možno proti takovému dodatku k protokolu o kontrole podat námitky. Pro námitky potom platí obdobná pravidla jako u námitek proti kontrolním zjištěním obsaženým v protokolu o kontrole (viz níže). Pokud kontrolovaná či povinná osoba neposkytne kontrolujícímu v rámci došetření věci potřebnou součinnost, popřípadě poruší některou ze svých dalších povinností, je možno i v této fázi ukládat sankce dle ustanovení zákona o kontrole.

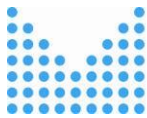
6. Námitky proti kontrolním zjištěním

Proti skutečnostem uvedeným v protokolu o kontrole, které se dle názoru kontrolované osoby nezakládají na pravdivých informacích, popřípadě nejsou zcela přesné či s nimi nesouhlasí, má kontrolovaná osoba právo podat námitky. Právo podávat námitky **náleží pouze kontrolované osobě**, povinná osoba toto právo nemá. Na rozdíl od dřívější právní úpravy se námitky nepodávají proti protokolu jako takovému, ale pouze proti jednotlivým kontrolním zjištěním (případně i proti všem kontrolním zjištěním). Pro jakékoli jiné stížnosti proti protokolu může kontrolovaná osoba využít stížnosti podle ustanovení § 175 správního řádu. Námitky se obecně podávají **do 15 dnů** ode dne doručení protokolu o kontrole, kontrolní orgán však může určit i lhůtu delší (nikoli však kratší!) a podávají se kontrolnímu orgánu, který kontrolu vykonával. Lhůta pro podání námitek je lhůtou procesní, tudíž postačí, pokud kontrolovaná osoba podá námitky k poštovní přepravě poslední den této lhůty. Oproti předchozí právní úpravě došlo ke zjednodušení námitkového řízení, kdy nyní se jedná o neformální proces a vyřízení námitek je již pouze jednoinstanční.

Námitky je třeba podat **vždy písemně**, tedy poštou, elektronicky případně i osobním předáním kontrolujícímu, není však možno je podat například ústně do protokolu. Námitky musejí být konkrétní a musí z nich být zřejmé, proti kterému kontrolnímu zjištění či zjištěním směřují. Námitky musí rovněž obsahovat **odůvodnění** nesouhlasu s předmětným kontrolním zjištěním. Nestačí tedy pouze uvést, že kontrolovaná osoba s daným kontrolním zjištěním nesouhlasí, ale je třeba uvést i důvod tohoto nesouhlasu. Kontrolovaná osoba by tedy měla pokud možno co nejpresněji sdělit, v jakých konkrétních skutečnostech spatřuje nesprávnost kontrolních zjištění a proč.

Za předpokladu, že kontrolovaná osoba podá námitky proti kontrolním zjištěním, posoudí tyto věcně kontrolující, popřípadě vedoucí kontrolní skupiny, pokud je kontrolujících více. Po posouzení námitek kontrolující buď námitkám **do 7 dnů** od jejich obdržení vyhoví v plném rozsahu **prostřednictvím autoremedury**, pokud je to možné, nebo nelze-li všem námitkám plně vyhovět, předá tyto k vyřízení nadřízené osobě kontrolujícího. Námitky podané opožděně, neodůvodněné námitky, námitky, z nichž není zřetelné, proti kterým kontrolním zjištěním směřují, či námitky podané neoprávněnou osobou nadřízená osoba kontrolujícího bez dalšího zamítne jako nedůvodné. **Nadřízená osoba** kontrolujícího o námitkách **rozhodne do 30 dnů** od doručení námitek kontrolnímu orgánu (nikoli až od jejich předání kontrolujícím). Tuto lhůtu lze ve zvláště složitých případech prodloužit až na 60 dní ode dne doručení námitek kontrolnímu orgánu. O prodloužení lhůty je kontrolní orgán povinen informovat kontrolovanou osobu.

Obdobně jako to umožňovala předchozí právní úprava zákona o státní kontrole, umožňuje též současná úprava dle zákona o kontrole **přesunout vyřízení námitek do navazujícího správního řízení**. Tento přesun vyřízení námitek do navazujícího správního řízení je však možný pouze s předchozím souhlasem nadřízené osoby kontrolujícího. Zákon o kontrole již neupravuje, jakou formou by tento souhlas měl být udělen, tudíž je možno tuto skutečnost upravit interními předpisy kontrolního orgánu. O předání námitek do navazujícího správního

řízení informuje kontrolní orgán kontrolovanou osobu a vyřízení námitek se pak uvede v odůvodnění rozhodnutí vydaného v rámci tohoto správního řízení.

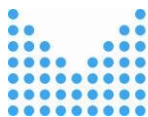
Vzhledem ke skutečnosti, že kontrola je dle zákona o kontrole pojímána pouze jako zjištění skutečného stavu a jeho porovnání se stavem žádoucím, kdy jakákoli nápravná opatření, sankce a podobné jsou řešeny až mimo samotnou kontrolu v rámci navazujících správních řízení, nahlíží zákon o kontrole na kontrolní proces jako proces neformální, tudíž i vyřízení námitek bude pouze **neformálním vyřízením** a kontrolní orgán nevyhotovuje žádné formální rozhodnutí. **V případě vyhovění námitkám, ať již v plném rozsahu či pouze v části, vyhotoví kontrolní orgán dodatek k protokolu o kontrole, který obsahuje případné změny protokolu a tento dodatek musí být obdobně jako protokol o kontrole řádně doručen kontrolované osobě. Proti tomuto dodatku k protokolu o kontrole již není možno podávat námitky.**

7. Sankce

Zákony o územních samosprávných celcích dříve zakotvovaly jako možné sankce pořádkové pokuty, které bylo možno uložit fyzickým osobám, které zavinily, že územní samosprávné celky nesplnily povinnosti v souvislosti s kontrolou vyplývající z příslušných ustanovení těchto zákonů. Pořádkové pokuty mohly být ukládány též opakovaně, pokud nebyla povinnost splněna ani dodatečně.

Zákon o kontrole tuto koncepci opustil a přešel k nové konstrukci přestupků a správních deliktů sankcionovaných pokutou. U těchto na rozdíl od pořádkových pokut platí **zásada ne bis in idem** (ne dvakrát v téže věci), tedy za nesplnění téže povinnosti nelze uložit sankce opětovně. S tím též souvisí potřeba formulovat skutkovou podstatu konkrétního přestupku či správního deliktu co nejkonkrétněji, aby si kontrolující nezamezil další možnost uložení sankce, pokud kontrolovaná osoba nesplní některou ze svých dalších povinností vyplývajících ze zákona o kontrole. Není tedy vhodné formulovat skutkovou podstatu konkrétního porušení povinností například jako „neposkytnutí součinnosti“, jelikož může dojít k tomu, že kontrolovaná osoba neposkytne další, jinou součinnost a kontrolující by pak neměl možnost ji opětovně sankcionovat. Sankce je tedy vhodné ukládat například za „nezaslání vyžádaných konkrétních dokumentů“, „neumožnění přístupu na pozemky související s výkonem kontroly“ apod. Posouzení zda se jedná o tentýž přestupek nebo správní delikt, či zda je skutková podstata rozdílná, je nutno posoudit podle obecných znaků konkrétního skutku, tedy objektu, objektivní stránky, subjektu a v případě přestupků též subjektivní stránky. S tím souvisí též základní rozdíl mezi přestupky a správními delikty, a to že zatímco u přestupků vždy zkoumáme míru zavinění, přičemž postačí zavinění z nedbalosti, v případě správních deliktů platí objektivní odpovědnost, tedy zavinění se nezkoumá.

Rozdíl je rovněž ve výši sankcí, které lze za spáchaný přestupek či správní delikt uložit. Ty nově činí až 500 000,- Kč pro kontrolovanou osobu a až 200 000,- Kč pro povinnou osobu. Rozdíl mezi

výší pokuty pro kontrolovanou a povinnou osobu je z důvodu, že kontrolovaná osoba má širší rozsah práv i povinností než osoba povinná.

Přestupky

Přestupku se může dopustit **fyzická osoba**, která jako kontrolovaná osoba nebo jako povinná osoba nesplní některou z povinností vyplývajících jí ze zákona o kontrole. Mezi tyto povinnosti patří povinnost vytvořit podmínky pro výkon kontroly, povinnost poskytnout součinnost, povinnost umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění a povinnost podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků, pokud o ni kontrolující požádá. Povinné osobě pak náleží pouze povinnost poskytnout kontrolujícímu potřebnou součinnost. Jak jsme již uvedli výše, je třeba u přestupků zkoumat i míru **zavinění**, přičemž kontrolní řád nevyžaduje úmyslné zavinění, tudíž postačí zavinění z nedbalosti.

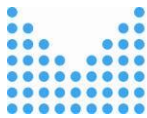
Co se týče samotného procesu přestupkového řízení, kontrolní řád tento neupravuje. Nejedná se již o součást procesu kontroly, ale o správní řízení na kontrolu navazující, tudíž se využije obecných pravidel pro řízení o přestupcích **podle zákona o přestupcích**, subsidiárně pak příslušných ustanovení správního řádu.

Pokutu ukládá kontrolní orgán, který provádí kontrolu, v souvislosti s níž byl přestupek spáchán. Jménem tohoto kontrolního orgánu pak pokutu ukládá zpravidla kontrolující, který je pro účely tohoto přestupkového řízení oprávněnou úřední osobou podle ustanovení § 15 správního řádu. Při rozhodování o konkrétní výši pokuty přihlíží kontrolní orgán k závažnosti jednání, kterým byl přestupek způsoben a jeho následku. Vzhledem k maximálním výším pokut, jež lze uložit kontrolované a povinné osobě, je třeba rovněž zjistit, zda osoba, která přestupek spáchala, vystupuje jako osoba kontrolovaná či jako osoba povinná. K tomu bude obvykle třeba vyžádat si prokázání totožnosti této osoby. Pokud však osoba, která přestupek spáchala, odmítne totožnost prokázat, neumožňuje zákon o kontrole kontrolujícímu si prokázání totožnosti nějakým dalším způsobem vynutit. V takovém případě doporučujeme, vyžádat si součinnost Policie České republiky.

Pro určení lhůty, v níž lze osobu, která spáchala přestupek, za tento skutek postihnout, se užijí opět obecná ustanovení zákona o přestupcích. K **zániku trestnosti** konkrétního přestupku tedy dojde po uplynutí jednoho roku ode dne spáchání předmětného přestupku.

Správní delikty

Správního deliktu se může dopustit **právnícká osoba a podnikající fyzická osoba**, která jako kontrolovaná osoba nebo povinná osoba nesplní některou z povinností vyplývajících jí ze zákona o kontrole. Mezi tyto povinnosti patří, shodně jako bylo uvedeno již výše u přestupků, povinnost vytvořit podmínky pro výkon kontroly, povinnost poskytnout součinnost, povinnost umožnit kontrolujícímu výkon jeho oprávnění a povinnost podat ve lhůtě určené kontrolujícím písemnou

zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků, pokud o ni kontrolující požádá. Povinné osobě náleží pouze povinnost poskytnout kontrolujícímu potřebnou součinnost. Na rozdíl od přestupků se v případě správních deliktů nezkoumá subjektivní stránka skutku, nýbrž zde platí **objektivní odpovědnost** a právnická osoba či podnikající fyzická osoba se může vyvinut pouze za předpokladu, že prokáže, že vynaložila veškeré možné úsilí, jež po ní lze objektivně požadovat, aby vzniklé situaci zabránila.

V případě územních samosprávných celků (tedy právnických osob) se uplatní převážně koncepce správních deliktů, jelikož v případě kontroly prováděné u právnické osoby nově nelze uložit sankci fyzické osobě, která neposkytla součinnost, ale pouze kontrolované osobě jako takové, již je jednání této fyzické osoby přičitatelné.

Upozornění

Pokud se tedy bude jednat o (fyzickou) osobu jednající jménem územního samosprávného celku a oprávněné jejím jménem vystupovat, bude sankce uložena přímo **územnímu samosprávnému celku** (v případě kontrol přenesené působnosti), nikoli například starostovi, tajemníkovi, popřípadě řediteli krajského úřadu, který jeho jménem jedná.

To však neplatí v případě, že kontrola probíhá u kontrolované osoby – právnické osoby a součinnost neposkytne povinná osoba (její součinnost je však možno vyžadovat jen pokud není možno, aby ji poskytla kontrolovaná osoba). V takovém případě bude sankce uložena přímo povinné osobě (fyzické osobě, která jako osoba povinná neposkytla potřebnou součinnost).

Procesní úprava správních deliktů není nikde kodifikována, avšak některá pravidla upravuje přímo zákon o kontrole v ustanovení § 17. Ani zde se však nejedná o součást výkonu kontroly, ale o samostatné správní řízení o spáchaném deliktu. Správní delikty projednává v prvním stupni kontrolní orgán, který je příslušný k provedení kontroly, v souvislosti s nímž byl správní delikt spáchán. Kontrolní orgán při rozhodování o konkrétní výši ukládané pokuty zohlední zejména závažnost správního deliktu, způsob jeho spáchání, jeho následky a okolnosti, za nichž byl předmětný správní delikt spáchán.

K **zániku trestnosti** konkrétního správního deliktu dojde po uplynutí subjektivní lhůty, tedy pakliže správní orgán nezahájil řízení o správním deliktu do 6 měsíců ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však uplynutím jednoho roku ode dne spáchání správního deliktu (objektivní lhůta).

8. Ukončení kontroly

Dříve jsme se již zmínili o faktickém ukončení kontroly, tedy posledním kontrolním úkonem, od jehož provedení běží lhůta pro vypracování protokolu o kontrole. Tím však kontrolní proces jako takový nekončí. Kontrola je formálně (právně) ukončena až některým ze způsobů uvedených v ustanovení § 18 zákona o kontrole. Okamžik ukončení kontroly **je třeba jednoznačně**

definovat, jelikož tímto okamžikem se **práva a povinnosti** kontrolujících i kontrolovaných osob související s kontrolou **stávají neaktivními**. Tímto tedy končí kontrolní proces jako takový, na který mohou navazovat další správní řízení o ukládání opatření k nápravě, sankčních opatřeních apod., avšak tato již nejsou součástí kontroly. Zejména z výše uvedeného důvodu, že od tohoto okamžiku se práva a povinnosti kontrolovaných osob stávají neaktivními je vhodné o formálním ukončení kontroly kontrolovanou osobu informovat.

Prvním ze způsobů ukončení kontroly je marné uplynutí lhůty pro podání námitek proti kontrolním zjištěním nebo vzdání se práva podat námitky. Pokud tedy kontrolovaná osoba vůči kontrolním zjištěním nepodá námitky, lze kontrolu ukončit dnem následujícím po marném uplynutí lhůty pro podání námitek (obvykle tedy 16. dnem po doručení protokolu kontrolované osobě, pokud kontrolující neurčil lhůtu pro podání námitek delší). Kontrola je rovněž ukončena vzdáním se práva podat námitky. Tento způsob bude vhodný zejména tam, kde je zájem na co nejrychlejší ukončení kontroly a zároveň se kontrolovaná osoba chce svého práva podat námitky vzdát.

Další možností je ukončení kontroly dnem doručení vyřízení námitek kontrolované osobě. Kontrola je v tomto případě ukončena dnem, kdy kontrolovaná osoba vyřízení námitek prokazatelně převzala, popřípadě dnem kdy nastala fikce doručení, pokud by kontrolovaná osoba vyřízení námitek nepřevzala.

Kontrola může být ukončena též dnem předání vyřízení námitek správnímu orgánu v rámci navazujícího správního řízení. O předání námitek do navazujícího správního řízení kontrolní orgán informuje kontrolovanou osobu.

Kontrolní orgán rovněž může část námitek vyřídit a část předat správnímu orgánu v rámci navazujícího správního řízení. V takovém případě je kontrola ukončena dnem, v němž byl proveden pozdější úkon. Pokud tedy byla nejdříve část námitek vyřízena a zbývající námitky předány do navazujícího správního řízení, bude kontrola ukončena dnem předání námitek do navazujícího správního řízení. Pokud bude pořadí úkonů opačné, tedy nejdříve se část námitek předá do navazujícího správního řízení a poté budou zbývající námitky vyřízeny kontrolním orgánem, bude den ukončení kontroly shodný se dnem doručení vyřízení námitek kontrolované osobě.

9. Povinnosti kontrolované osoby navazující na kontrolu

Přestože v tomto okamžiku je kontrola již právně ukončena, navazují u kontrol výkonu samostatné a přenesené působnosti svěřené orgánům územních samosprávných celků na kontrolní proces ještě další povinnosti kontrolované osoby dle zákonů o územních samosprávných celcích.

První povinností územních samosprávných celků navazující na kontrolu výkonu samostatné působnosti územních samosprávných celků je **seznámení zastupitelstva územního**

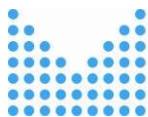
samosprávného celku s výsledky provedené kontroly. Starosta obce, hejtman kraje, primátor hlavního města Prahy či starosta městské části či městského obvodu, popřípadě jimi pověřený zástupce má povinnost seznámit zastupitelstvo obce, kraje, hlavního města Prahy či městské části či městského obvodu na jeho nejbližším zasedání konaném po ukončení kontroly s výsledky uskutečněné kontroly.

V případě, že byl kontrolou shledán nezákonný postup územního samosprávného celku, předloží starosta obce, hejtman kraje, primátor hlavního města Prahy či starosta městské části nebo městského obvodu, popřípadě jimi pověřený zástupce spolu se seznámením s výsledky uskutečněné kontroly zastupitelstvu obce, kraje, hlavního města Prahy, městské části či městského obvodu též **návrh opatření k nápravě kontrolou zjištěných nedostatků a k zamezení jejich opakování**, popřípadě zastupitelstvo **seznámí se způsobem, jakým již byly nedostatky zjištěné kontrolou napraveny. Informaci o jednání zastupitelstva** obce, kraje, hlavního města Prahy, městské části nebo městského obvodu v této věci **včetně návrhu opatření k nápravě**, případně sdělení o způsobu nápravy, obec, kraj, hlavní město Praha, městská část nebo městský obvod **neprodleně vyvěsí na úřední desce** obecního úřadu, krajského úřadu, magistrátu, úřadu městské části či úřadu městského obvodu **po dobu nejméně 15 dnů**. Současně má obec, kraj a hlavní město Praha povinnost zaslat tuto informaci Ministerstvu vnitra, městská část či městský obvod pak magistrátu územně členěného statutárního města či magistrátu hlavního města Prahy.

Nově je přímo v zákoně zakotvena také **povinnost** obcí, krajů, Hlavního města Prahy, městských částí či městských obvodů **zajistit nápravu nedostatků zjištěných kontrolou**.

Dle ustanovení § 10 odst. 2 zákona o kontrole je kontrolovaná osoba rovněž povinna zaslat kontrolujícímu, v případě, že o to kontrolující požádá, **zprávu o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou**. Pokud tedy kontrolující požádá o zaslání zprávy o odstranění nebo prevenci nedostatků zjištěných kontrolou, je kontrolovaná osoba povinna mu tuto zprávu zaslat ve lhůtě kontrolujícím určené. Nesplnění této povinnosti by pak mohlo být ze strany kontrolujícího sankcionováno jako správní delikt (popřípadě přestupek) podle zákona o kontrole.

Co se týče kontrol výkonu přenesené působnosti svěřené orgánům územních samosprávných celků, u těchto je možno ukládat opatření k nápravě již přímo v protokolu o kontrole. Zákony o územních samosprávných celcích pak pro kontroly výkonu přenesené působnosti zakotvují **povinnost** obecního úřadu, úřadu městského obvodu či městské části, krajského úřadu a magistrátu hlavního města Prahy **zajistit nápravu nedostatků zjištěných kontrolou a splnění uložených opatření**.

10. Převzetí kontroly nadřízeným orgánem

V oblasti veřejného práva došlo ke značné dekoncentraci a decentralizaci výkonu státní moci a řada činností byla svěřena místním orgánům státu či územním samosprávným celkům a jejich orgánům. Odpovědnost za výkon státní správy na příslušném úseku však stále spočívá na ústředních správních úřadech, tudíž zákon o kontrole umožňuje ústředním správním úřadům, jakožto nadřízeným orgánům, **v odůvodněných případech převzít výkon kontroly** namísto kontrolního orgánu, který by jinak byl k výkonu této kontroly příslušný. Převzetí kontroly nadřízeným orgánem se může uplatnit například, pokud se jedná o mimořádně složité situace, pokud je příslušný kontrolní orgán nečinný, ačkoli by kontrolu provádět měl, jsou-li všichni členové kontrolního orgánu vyloučeni pro podjatost apod.

V zájmu ochrany kontrolovaných osob před nadbytečnou zátěží pak kontrolní orgán, který je jinak k výkonu takové kontroly příslušný, kontrolu již neprovádí. Nadřízený správní orgán však bez zbytečného odkladu informuje kontrolní orgán, který by jinak byl k výkonu kontroly příslušný, o výsledcích provedené kontroly.

Poznámka

V odůvodněných případech, například v návaznosti na obdržený podnět, popřípadě ve složitějších případech, může převzít ústřední správní úřad i kontrolu výkonu přenesené působnosti u obce, městské části nebo městského obvodu. V případě výkonu samostatné působnosti svěřené orgánům městské části nebo městského obvodu může tuto kontrolu v odůvodněných případech v složitějších situacích, v případě nečinnosti kontrolního orgánu či v návaznosti na podnět převzít Ministerstvo vnitra, popřípadě Ministerstvo financí, jedná-li se o přezkoumání hospodaření.

Při převzetí kontroly nadřízeným orgánem **není třeba žádného formalizovaného postupu**, postačí neformálně informovat podřízený orgán, že kontrolu převezme nadřízený orgán. Informaci o převzetí kontroly nadřízeným orgánem doporučujeme doručit jak kontrolnímu orgánu, který by jinak byl k provedení kontroly příslušný, tak i kontrolované osobě.

Doporučení

Informace o převzetí kontroly by měla obsahovat:

- identifikaci nadřízeného správního orgánu,
- orgánu, který by jinak byl příslušný k provedení předmětné kontroly,
- identifikaci kontrolované osoby,
- druh kontrolní činnosti či předmět kontroly,
- ustanovení právního předpisu, na základě něhož dochází k převzetí kontroly,
- datum a podpis oprávněné osoby.

11. Plánování kontrol

Z důvodu větší předvídatelnosti kontrol, zpracuje kontrolní orgán, nebrání-li tomu povaha nebo účel kontrol prováděných kontrolním orgánem, **plán kontrol**. Pokud je to v zájmu ochrany práv kontrolovaných osob, je kontrolní orgán povinen koordinovat obsah plánu kontrol s ostatními kontrolními orgány. Plánování a koordinování kontrol mohou upravovat též jiné předpisy, jako třeba v případě kontrol výkonu přenesené působnosti územních samosprávných celků, kde se na základě ustanovení § 93 písm. d) zákona o krajích a § 118 odst. 1 písm. b) zákona o HMP v souvislosti s usnesením vlády č. 689 ze dne 11. září 2013 zpracovává plán kontrol vždy na období 3 let a po každém z těchto období je zpracovávána souhrnná hodnotící zpráva o výsledcích provedených kontrol, která je předkládána vládě.

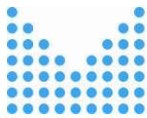
Kontroly výkonu přenesené působnosti krajů a hlavního města Prahy prováděné ústředními správními úřady

Co se týče kontrol výkonu přenesené působnosti svěřené orgánům krajů a hlavního města Prahy, zpracovává Ministerstvo vnitra ve spolupráci s ústředními správními úřady „**Plán kontrol výkonu přenesené působnosti krajů a hlavního města Prahy prováděných ústředními správními úřady**“. Plán kontrol se zpracovává **na sledované tříleté kontrolní období**. Každý kraj a hlavní město Praha jsou v tomto kontrolním období **alespoň jednou zkontrolovány** věcně příslušným ústředním správním úřadem. Ministerstvo vnitra rozesílá plán kontrol ústředním správním úřadům, krajským úřadům a Magistrátu hlavního města Prahy **vždy do 31. října** kalendářního roku předcházejícího sledovanému tříletému kontrolnímu období. Plán kontrol obsahuje přehled kontrolovaných osob, přehled kontrolních orgánů, rozepsaný dle jednotlivých útvarů ústředních správních úřadů a měsíc a rok, ve kterém bude kontrola provedena. Plán kontrol Ministerstvo vnitra zveřejní před začátkem sledovaného tříletého období **způsobem umožňujícím dálkový přístup**.

Kontroly jsou ústředními správními úřady prováděny dle plánu kontrol, v odůvodněných případech lze provést **změnu termínu kontroly**, o čemž je však nutno v dostatečném předstihu informovat dotčený krajský úřad, případně Magistrát hlavního města Prahy. Ústřední správní úřad pak o změnách v plánu kontrol vždy jednou ročně, a to k 28. únoru následujícího roku, informuje Ministerstvo vnitra.

Ústřední správní úřady mohou uskutečnit **kontroly** také **mimo tento plán kontrol**. O kontrolách výkonu přenesené působnosti kraje nebo Magistrátu hlavního města Prahy uskutečněných nad rámec plánu kontrol pak ústřední správní úřady musí jednou ročně, a to rovněž k 28. únoru následujícího roku, informovat Ministerstvo vnitra.

Věcně příslušné ústřední správní úřady mající zákonné zmocnění k provedení kontroly výkonu přenesené působnosti svěřené orgánům obcí koordinují své plány kontrol tak, aby nedocházelo k duplicitnímu prověření obdobných záležitostí na daném úseku státní správy u obcí.

Plánování kontrol výkonu přenesené působnosti obcí prováděné krajskými úřady

V případě kontrol výkonu přenesené působnosti svěřené orgánům obcí zpracovávají „**Plán kontrol výkonu přenesené působnosti obcí**“ krajské úřady. Tyto plány jsou zpracovávány alespoň pololetně, **vždy k 1. lednu a 1. červenci** kalendářního roku. Plán kontrol krajský úřad uveřejní před začátkem kontrolního období **způsobem umožňujícím dálkový přístup**. Rovněž krajské úřady mohou uskutečnit i kontroly nad rámec plánu kontrol.

Ve sledovaném tříletém kontrolním období je krajský úřad povinen provést **alespoň jednu kontrolu** na každém věcném úseku státní správy **u každé obce s rozšířenou působností ve svém správním obvodu**, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.

Krajské úřady koordinují své plány kontrol tak, aby nedocházelo k duplicitnímu prověření obdobných záležitostí na daném úseku státní správy u obcí.

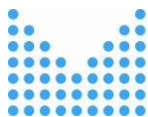
Plánování kontrol výkonu přenesené působnosti městských částí nebo městských obvodů prováděné magistráty

Magistráty zpracovávají pro kontroly prováděné na městských částech či městských obvodech „**Plán kontrol výkonu přenesené působnosti městských částí nebo městských obvodů**“. Tento plán je zpracováván vždy **alespoň v ročním intervalu** a musí být před začátkem kontrolního období zveřejněn **způsobem umožňujícím dálkový přístup**. Opět je možno realizovat kontroly též mimo plán kontrol.

Na každém věcném úseku státní správy provede magistrát **alespoň jednu kontrolu** výkonu přenesené působnosti **u každé městské části nebo městského obvodu** ve sledovaném tříletém kontrolním období. Odlišnou periodicitu kontrol může podobně jako u kontrol prováděných na obcích krajskými úřady stanovit zvláštní právní předpis.

12. Spolupráce kontrolních orgánů

V zájmu maximálního zefektivnění kontrol zakotvil zákon o kontrole možnost spolupráce kontrolních orgánů. Požadavek na koordinaci kontrol a spolupráci kontrolních orgánů vyplývá z povinnosti kontrolních orgánů šetřit práva a povinnosti kontrolovaných osob a z požadavku na co nejefektivnější a hospodárný výkon kontrol u téže kontrolované osoby. Spolupráce kontrolních orgánů může probíhat na několika úrovních, buď mohou nadřízené orgány koordinovat činnost svých podřízených kontrolních orgánů, nebo mohou různé, na sobě nezávislé, kontrolní orgány při svých kontrolách spolupracovat, popřípadě je vzájemně koordinovat. Blíže je spolupráce kontrolních orgánů specifikována v usnesení vlády č. 689/2013 ze dne 11. září 2013.

Způsoby spolupráce kontrolních orgánů

Jednou z možností spolupráce kontrolních orgánů je **poskytování údajů, informací nebo jiných kontrolních podkladů potřebných k provedení kontroly**, pokud o ně jiný kontrolní orgán požádá a pokud je oslovený orgán má k dispozici a zároveň tomu nebrání plnění povinností uložených jiným právním předpisem s výjimkou povinnosti mlčenlivosti. Dožádaný kontrolní orgán se vůči žádajícímu orgánu v takovém případě nemůže dovolávat povinnosti mlčenlivosti svých kontrolujících, jelikož povinnost mlčenlivosti o poskytnutých informacích je přenesena na orgán, kterému byly informace poskytnuty.

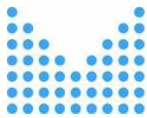
Kontrolní orgány mohou též spolupracovat tak, že **kontrolní orgán sdělí na požádání výsledky svých kontrol** jinému kontrolnímu orgánu či orgánu veřejné moci, pro jehož výkon působnosti jsou takové informace potřebné. O skutečnostech takto zjištěných jsou zaměstnanci obou těchto orgánů povinni zachovávat mlčenlivost. V souvislosti s kontrolami výkonu přenesené působnosti je věcně příslušný ústřední správní úřad oprávněn si vyžádat od příslušného krajského úřadu nebo magistrátu kopii protokolu o kontrole výkonu přenesené působnosti obce.

Pokud kontrolní orgán při své kontrole zjistí určité nedostatky, které nejsou přímo v jeho působnosti, avšak je možno tyto zajistit a předat příslušnému kontrolnímu orgánu, je povinen **předat tato zjištění o nedostacích příslušnému orgánu**, který je oprávněn činit opatření popřípadě ukládat sankce. Příslušný orgán pak, pokud je to možné, může činit opatření, popřípadě ukládat sankce přímo na základě předaných zjištění a nemusí již, pakliže to není nutné, kontrolu sám provádět.

Kontrolní orgány rovněž mohou v rámci spolupráce své **kontroly koordinovat a provádět tyto kontroly současně**. V takovém případě provádí každý kontrolní orgán svou kontrolu, na základě svých oprávnění a v rámci svých kompetencí a vypracovává svůj vlastní kontrolní protokol, avšak v zájmu šetření práv kontrolované osoby, se tyto kontrolní orgány mohou dohodnout a kontroly provést ve stejný časový okamžik. Kontrolovaná osoba je tak kontrolou zatížena pouze v jednom časovém období a může kontrolní podklady, které se mohou pro různé kontroly překrývat, předkládat pouze jednou. Výhodou tohoto typu spolupráce je též možnost kontrolujících vzájemně svá zjištění v průběhu kontroly konzultovat a vzhledem k tomu, že se kompetence jednotlivých kontrolních orgánů mohou vzájemně prolínat, předejít tak situaci, kdy by jednotlivé kontrolní orgány vyhodnotily shodné skutečnosti, odlišně.

Poznámka

V rámci institutu přizvané osoby či jako kontrolující by se mohl kontroly účastnit i pracovník jiného úřadu, avšak předmět kontrol by byl stále omezen působností kontrolního orgánu. Naopak v rámci spolupráce kontrolních orgánů by každý kontrolní orgán mohl kontrolovat v mezích své působnosti.

Kupříkladu by Ministerstvo vnitra chtělo provést kontrolu výkonu samostatné působnosti kraje a vznikla by (popřípadě by vyplývala z obdržení podání) potřeba prověřit též skutečnosti týkající se hospodaření kraje. Ministerstvo vnitra by mělo možnost přizvat si jako kontrolujícího či přizvanou osobu pracovníka Ministerstva financí, avšak předmět kontroly by v takovém případě musel korespondovat s kompetencemi Ministerstva vnitra a nebylo by možno komplexně kontrolovat hospodaření kraje. Pokud by se však Ministerstvo vnitra dohodlo s Ministerstvem financí na společném výkonu kontrol v rámci spolupráce kontrolních orgánů, mohly by oba tyto orgány provést kontrolu současně, kdy každý by kontroloval v rámci své působnosti, ale oba orgány by mohly svá zjištění průběžně konzultovat.

13. Zveřejňování informací o kontrolách

Dle zákona o kontrole je kontrolní orgán povinen **pravidelně, alespoň jednou ročně zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup** obecné informace o výsledcích kontrol. Tato povinnost kontrolních orgánů byla zavedena z důvodu transparentnosti kontrol, jelikož kontroly nesměřují pouze k nápravě zjištěných nedostatků, ale mají působit také preventivně a z důvodu, že činnost kontrolního orgánu může alespoň v obecné rovině zajímat též veřejnost.

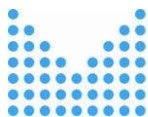
Zákon o kontrole z důvodu rozmanitosti jednotlivých kontrol přímo nestanovuje, jaké informace mají být zveřejňovány. Bližší informace potom mohou stanovit speciální právní předpisy. Kontrolní orgán tak může zveřejňovat buď jednotlivé protokoly o kontrolách či samostatnou informaci, ve které budou uvedeny informace o kontrolách prováděných kontrolním orgánem. V případě obou variant je však třeba dbát na ochranu osobních údajů či dobré pověsti. V případě zveřejňování samostatné informace je třeba, aby byla zachována **dostatečná vypovídací hodnota**.

Zveřejňování informací o kontrolách je blíže upraveno v usnesení vlády č. 689/2013 ze dne 11. září 2013.

Doporučení

Obecně lze konstatovat, že informace by měla obsahovat alespoň:

- identifikaci okruhu kontrol,
- identifikaci kontrolovaných osob (příčemž postačí, zda se jedná o fyzické osoby, právnické osoby, orgány veřejné správy apod.),
- identifikaci místa kontrol,
- popis zjištěných nedostatků (tyto je možno uvádět buď konkrétně nebo statisticky, ať už nejčastější nedostatky či nejzávažnější nedostatky).

Zveřejňování informací o kontrolách výkonu přenesené a samostatné působnosti územních samosprávných celků

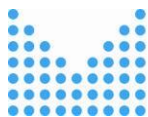
Co se týče zveřejňování výsledků kontrol výkonu samostatné a přenesené působnosti územních samosprávných celků, má kontrolní orgán **povinnost zveřejnit** způsobem umožňujícím dálkový přístup **informaci o výsledcích kontrol** za předchozí kalendářní rok, a to vždy **do 28. února** následujícího kalendářního roku. O zveřejnění výsledků kontrol pak neprodleně informuje Ministerstvo vnitra.

Tato informace o výsledcích kontrol musí obsahovat alespoň:

- uvedení předmětu kontrol,
- počet vykonaných kontrol za sledované období,
- hodnocení provedených kontrol, tedy uvedení nejčastějších a nejzávažnějších kontrolních zjištění a jejich příčin,
- uložená opatření k nápravě v případě kontrol výkonu přenesené působnosti.

Informaci **o výsledcích přezkoumání hospodaření** územních samosprávných celků za předchozí kalendářní rok pak zveřejní Ministerstvo financí **neprodleně po jejím projednání vládou**.

Nad rámec zveřejňování informací o kontrolách podle zákona o kontrole, upravuje určitý způsob zveřejňování výsledků kontrol též usnesení vlády č. 689 ze dne 11. září 2013. Dle tohoto usnesení vlády zpracovává Ministerstvo vnitra za tři roky „Hodnotící zprávu k výsledkům kontrol výkonu přenesené a samostatné působnosti územních samosprávných celků“ (dále jen „hodnotící zpráva“). Hodnotící zpráva je zpracovávána za sledované tříleté kontrolní období, k němuž se vztahuje příslušný plán kontrol (viz kapitola č. 11). Tuto hodnotící zprávu pak předloží do 31. května kalendářního roku následujícího po sledovaném tříletém kontrolním období vládě k projednání. Ministerstvo vnitra hodnotící zprávu zveřejní neprodleně po jejím projednání vládou způsobem umožňujícím dálkový přístup.

POSTUP PŘI VÝKONU DOZOROVÝCH PRAVOMOCÍ

1. Základní zásady dozorové činnosti

Dozor nad působností obcí, krajů a hlavního města Prahy se provádí následně a zjišťuje se při něm soulad obecně závazných vyhlášek územních samosprávných celků se zákony a soulad nařízení územních samosprávných celků a soulad usnesení, rozhodnutí a jiných opatření vydaných orgány územních samosprávných celků v samostatné působnosti se zákony a jinými právními předpisy a soulad usnesení, rozhodnutí a jiných opatření vydaných orgány územních samosprávných celků v přenesené působnosti se zákony, jinými právními předpisy a v jejich mezích též s usneseními vlády, směrnicemi ústředních správních úřadů nebo opatřeními krajského úřadu (v případě obcí) či opatřeními věcně příslušného ministerstva či jiného ústředního správního úřadu (v případě krajů a hlavního města Prahy), přijatými při kontrole výkonu přenesené působnosti.

Nedílnou součástí dozorové činnosti vůči územním samosprávným celkům je preventivní působení na dozorované subjekty s cílem omezovat nutnost uplatňování represivních dozorových zásahů (pozastavení účinnosti právního předpisu obce či výkonu usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření vydaných v samostatné působnosti; zrušení usnesení, rozhodnutí nebo jiného opatření vydaného v přenesené působnosti, případně návrhy na jejich zrušení příslušnému soudu).

Při výkonu dozoru nad samostatnou působností obcí, krajů a hlavního města Prahy přistupují dozorové orgány k uplatňování represivních dozorových opatření pouze v případech, kdy takový zásah zcela nepochybně vyžaduje ochrana zákona a jen způsobem stanoveným zákonem (čl. 101 odst. 4 Ústavy, odpovídající ustanovení zákonů o územních samosprávných celcích a příslušná judikatura Ústavního soudu). Dozorové zásahy se v těchto případech současně omezují pouze na míru nezbytně nutnou k odstranění zjištěných nezákonností (princip minimalizace zásahů do výkonu samostatné působnosti územních samosprávných celků). Při výkonu dozoru nad samostatnou působností přistupují dozorové orgány k uplatňování represivních dozorových opatření pouze v případech, kdy dozorovaný subjekt odmítne nápravu dobrovolně zjednat nebo v případech, kdy přislíbenou nápravu ve stanovené lhůtě nezjednal.

Dozorové orgány při výkonu své působnosti respektují též základní principy dobré správy, zejména vyřizují věc v přiměřené lhůtě a v případech, kdy tato není zákonem výslovně stanovena, postupují ve smyslu ustanovení § 1 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), dle základních zásad činnosti správních orgánů (ustanovení § 6 odst. 1 správního řádu v kontextu s § 71 odst. 3 správního řádu); dodržují základní zásady slušného chování ve styku s dozorovanými subjekty, popř. jejich zástupci, a dalšími osobami, a poskytují metodickou pomoc dozorovaným subjektům (viz níže), a to nejen na žádost těchto subjektů, nýbrž též z vlastní iniciativy.

Při posuzování souladu dozorovaných aktů se zákony, jinými právními předpisy, případně s usneseními vlády, směrnicemi ústředních správních úřadů nebo opatřeními ústředních správních úřadů přijatými při kontrole přenesené působnosti vycházejí dozorové orgány:

- a) při posuzování obsahu těchto aktů z právního stavu ke dni tohoto posuzování,
- b) při posuzování splnění zákonných podmínek pro přijetí, platnost a účinnost těchto aktů z právního stavu ke dni rozhodnému pro tyto skutečnosti.

Při výkonu dozoru jsou dozorové orgány vázány nálezy Ústavního soudu. Dozorové orgány dále vycházejí z publikované judikatury ostatních soudů a z dostupných výkladových stanovisek věcně příslušných ústředních správních úřadů.

Dozorové orgány vzájemně spolupracují s cílem sjednotit postup při výkonu dozoru.

Při výkonu dozoru a kontroly poskytují dozorové orgány v mezích své působnosti územním samosprávným celkům při výkonu jejich působnosti odbornou a metodickou pomoc, a to na základě žádosti nebo z vlastní iniciativy. Na žádost příslušného orgánu územního samosprávného celku jsou povinny ji poskytnout v přiměřené lhůtě (viz čtvrtý odstavec bodu 1.); v odůvodněných případech, zejména je-li nutná konzultace s jinými správními úřady, lze tuto lhůtu přiměřeně prodloužit a o jejím prodloužení příslušný orgán územního samosprávného celku bezodkladně informovat.

2. Postup Ministerstva vnitra při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek, usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů obcí, krajů a hlavního města Prahy vydaných v samostatné působnosti

Postup pro výkon dozoru nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek, usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů obcí v samostatné působnosti je upraven v hlavě VI, dílu 1 (ustanovení § 123 a 124) zákona o obcích.

Postup pro výkon dozoru nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek, usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů krajů v samostatné působnosti je upraven v hlavě VI, dílu 1 (ustanovení § 81 a 82) zákona o krajích.

Postup pro výkon dozoru nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek, usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů hlavního města Prahy je upraven v hlavě X, dílu 1 (§ 106 a 107) zákona o HMP.

Výkon tohoto dozoru je, dle uvedených zákonů, svěřen Ministerstvu vnitra.

2.1. Postup Ministerstva vnitra při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem obecně závazných vyhlášek obcí, krajů a hlavního města Prahy vydaných v samostatné působnosti

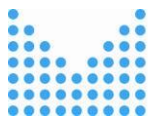
Při výkonu dozoru posuzuje Ministerstvo vnitra následně soulad obecně závazných vyhlášek obcí, krajů a hlavního města Prahy (dále jen „obecně závazná vyhláška“) se zákonem, s lidskými právy a základními svobodami, přičemž postupuje dle ustanovení § 123 zákona o obcích, § 81 zákona o krajích a § 106 zákona o HMP. Ministerstvo vnitra vykonává dozor nad obecně závaznými vyhláškami na základě vlastních zjištění nebo na základě vnějších podnětů.

Jestliže Ministerstvo vnitra obdrží vnější podnět k výkonu dozoru nad obecně závaznou vyhláškou:

- a) má-li k dispozici text dozorované obecně závazné vyhlášky oficiálně zasláný obcí nebo publikovaný ve Věstníku právních předpisů kraje (dále jen „Věstník“) nebo ve Sbírce právních předpisů hlavního města Prahy (dále jen „Sbírka hl. m. Prahy“), posoudí její zákonnost a podle výsledků posouzení ve lhůtě dané ustanovením § 42 správního řádu
 - písemně sdělí podateli, že dosud neshledal skutečnosti odůvodňující dozorový zákrok (např. je-li k posouzení věci nutná součinnost dalších správních úřadů), nicméně se věcí dále zabývá a o výsledku jej bude neprodleně informovat,
 - písemně sdělí podateli, že neshledal důvody pro uplatnění dozorových opatření; ve sdělení svůj právní názor odůvodní,
 - písemně sdělí podateli, že posuzovanou obecně závaznou vyhlášku nebo její jednotlivá ustanovení shledal v rozporu se zákonem a informuje jej o dalším postupu ve věci; ve sdělení svůj právní názor odůvodní.

V tomto případě současně požádá územní samosprávný celek o zaslání kopií všech dalších dokumentů nezbytných k provedení dozoru. Postupuje při tom obdobně podle písm. c).

- b) pokud má text dozorované obecně závazné vyhlášky z jiných zdrojů (např. z internetu), posoudí její zákonnost a podle výsledků posouzení ve lhůtě dané ustanovením § 42 správního řádu
 - písemně sdělí podateli, že dosud neshledal skutečnosti odůvodňující dozorový zákrok (např. je-li k posouzení věci nutná součinnost dalších správních úřadů), nicméně se věcí dále zabývá a o výsledku jej bude neprodleně informovat,
 - písemně sdělí podateli, že neshledal důvody pro uplatnění dozorových opatření; ve sdělení svůj právní názor odůvodní,
 - písemně sdělí podateli, že posuzovanou obecně závaznou vyhlášku nebo její jednotlivá ustanovení shledal v rozporu se zákonem a informuje jej o dalším postupu ve věci; ve sdělení svůj právní názor odůvodní.

V tomto případě současně požádá územní samosprávný celek o zaslání kopií všech dokumentů nezbytných k provedení dozoru. Postupuje při tom obdobně podle písm. c).

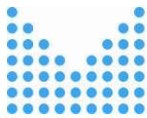
- c) pokud text dozorované obecně závazné vyhlášky k dispozici nemá, neprodleně požádá obec (ustanovení § 128 odst. 3 zákona o obcích), kraj (ustanovení § 85 odst. 3 zákona o krajích) nebo hlavní město Prahu (ustanovení § 112 odst. 4 zákona o HMP), aby v určené lhůtě zaslal
- kopii obecně závazné vyhlášky, včetně všech obecně závazných vyhlášek dotčenou vyhláškou měnících,
 - kopii usnesení zastupitelstva, kterým byla obecně závazná vyhláška schválena, a všech usnesení zastupitelstva, jimiž byly schváleny obecně závazné vyhlášky dozorovanou obecně závaznou vyhláškou měnící,
 - kopii zápisu ze zasedání zastupitelstva, na kterém byla obecně závazná vyhláška schválena, a všech zápisů z jednání zastupitelstva, na nichž byly schváleny obecně závazné vyhlášky dozorovanou obecně závaznou vyhláškou měnící,
 - sdělení údaje o skutečném počtu členů zastupitelstva v době rozhodování o přijetí obecně závazné vyhlášky, není-li tento údaj uveden v zápise z jednání zastupitelstva; dále sdělení údaje o počtu členů zastupitelstva přítomných na zasedání zastupitelstva, na němž byla dozorovaná obecně závazná vyhláška schválena, a údaje o počtu členů zastupitelstva hlasujících pro přijetí obecně závazné vyhlášky, nejsou-li tyto údaje uvedeny v zápise ze zasedání zastupitelstva,
 - kopii informace o místě, době a navrženém programu zasedání zastupitelstva, kde se rozhoduje o přijetí obecně závazné vyhlášky, včetně data její publikace na úřední desce,
 - kopii dokladu o vyhlášení obecně závazné vyhlášky, z něhož je patrné, kdy byla obecně závazná vyhláška obce vyvěšena na úřední desce obecního úřadu a z ní sejmuta nebo kdy byla obecně závazná vyhláška kraje či hlavního města Prahy vyhlášena ve Věstníku či Sbírce hl. m. Prahy.
 - vyjádření k vnějšímu podnětu, který obci, kraji nebo hlavnímu městu Praze současně zašle v kopii (pokud o to podatel požádá, bude podnět zaslán v anonymizované podobě).

Po obdržení těchto dokumentů postupuje podle písm. a).

Poznámka

Úředně ověřené kopie dokumentů se vyžadují pouze v odůvodněných případech, např. jestliže je pochybnost o správnosti zasláných dokumentů. Má se za to, že územní samosprávný celek zasláním kopií k žádosti dozorového orgánu jejich obsah současně implicitně verifikuje.

Jestliže Ministerstvo vnitra dospěje z vlastní činnosti k závěru, že obecně závazná vyhláška může být v rozporu se zákonem, postupuje podle čtvrtého a pátého odstavce bodu 2.1. Jestliže

nedisponuje jednotlivými dokumenty nutnými pro výkon dozoru, postupuje přiměřeně podle druhého odstavce písm. c) bodu 2.1.

Má-li Ministerstvo vnitra na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že obecně závazná vyhláška je v rozporu se zákonem, postupuje podle pátého odstavce bodu 2.1. Považuje-li to za účelné, zejména jestliže lze ze strany územního samosprávného celku očekávat dobrovolné zjednání nápravy, a nevyžadují-li okolnosti věci okamžité uplatnění dozorových opatření, může před uplatněním postupu podle pátého odstavce bodu 2.1. celou záležitost s obcí, krajem či hlavním městem Prahou neformálně projednat, včetně stanovení k tomu přiměřené lhůty.

Má-li Ministerstvo vnitra za to, že obecně závazná vyhláška je v rozporu se zákonem, postupuje následujícím způsobem:

- **vyzve** obec, kraj či hlavní město Prahu **ke zjednání nápravy**, výzvy není třeba v případě zřejmého rozporu obecně závazné vyhlášky s lidskými právy a základními svobodami;
- nezjedná-li obec, kraj či hlavní město Praha nápravu **do 60 dnů** od doručení výzvy ke zjednání nápravy, vydá Ministerstvo vnitra **rozhodnutí o pozastavení účinnosti** obecně závazné vyhlášky, v němž stanoví obci, kraji či hlavnímu městu Praze další přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy. Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad;
- účinnost obecně závazné vyhlášky je doručením rozhodnutí pozastavena;
- nezjedná-li obec, kraj či hlavní město Praha nápravu, podá Ministerstvo vnitra **do 30 dnů** od uplynutí lhůty pro podání rozkladu nebo, byl-li podán rozklad, ode dne právní moci rozhodnutí o rozkladu, Ústavnímu soudu návrh na zrušení dozorované obecně závazné vyhlášky.

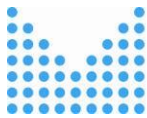
Ministerstvo vnitra rozhodnutí o pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky zruší:

- neprodleně, zjedná-li obec, kraj či hlavní město Praha nápravu ve stanovené lhůtě;
- do 15 dnů od doručení sdělení obce, kraje či hlavního města Prahy o zjednání nápravy v případě, že obec, kraj či hlavní město Praha nápravu zjedná až po uplynutí stanovené lhůty, avšak před vydáním rozhodnutí Ústavního soudu.

Rozhodnutí o pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky pozbývá platnosti dnem právní moci rozhodnutí Ústavního soudu o odmítnutí, zamítnutí nebo zastavení řízení o návrhu na zrušení dozorované obecně závazné vyhlášky.

Ministerstvo vnitra ve výzvě ke zjednání nápravy:

- a) označí obecně závaznou vyhlášku, u které shledalo rozpor se zákonem,
- b) odůvodní, v čem shledalo porušení zákona nebo jiného právního předpisu, včetně uvedení konkrétního ustanovení příslušného zákona či jiného právního předpisu, s nimiž je obecně závazná vyhláška v rozporu, a současně odkáže na relevantní soudní judikaturu k věci se vztahující,

c) uvede, u kterých ustanovení obecně závazné vyhlášky shledalo rozpor se zákonem a označení konkrétních ustanovení příslušného zákona, s nimiž jsou ustanovení obecně závazné vyhlášky v rozporu,

d) doporučí způsob zjednání nápravy,

e) poučí o právních důsledcích nezjednání nápravy,

f) požádá obec, kraj nebo hlavní město Prahu, aby výzvu projednaly ve svých orgánech na jejich nejbližším zasedání a aby k tomu příslušné orgány obce, kraje a hlavního města Prahy rozhodly o zjednání nápravy, popř. výslovně rozhodly o tom, že se s výzvou neztotožňují, a tuto svou vůli vyjádřily ve svém rozhodnutí.

Jestliže se důvod nezákonnosti vztahuje pouze k některým ustanovením obecně závazné vyhlášky a tyto lze od ostatních ustanovení obecně závazné vyhlášky oddělit, rozhodne se o pozastavení účinnosti pouze těchto ustanovení dozorované obecně závazné vyhlášky.

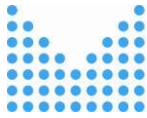
Odůvodnění rozhodnutí o pozastavení účinnosti obecně závazné vyhlášky musí obsahovat podrobný rozbor zjištěných nezákonností, včetně upozornění na možnost dobrovolného zjednání nápravy ze strany územního samosprávného celku až do okamžiku rozhodnutí Ústavního soudu o návrhu na zrušení tohoto právního předpisu.

V návrhu Ústavnímu soudu na zrušení obecně závazné vyhlášky se kromě podrobného odůvodnění zjištěných nezákonností uvede též dosavadní postup Ministerstva vnitra při výkonu dozoru, včetně reakcí obce, kraje nebo hlavního města Prahy na výzvu ke zjednání nápravy a včetně výsledku případného neformálního projednání s obcí, krajem nebo hlavním městem Prahou podle čtvrtého odstavce bodu 2.1.

2.2. Postup Ministerstva vnitra při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů obcí, krajů a hlavního města Prahy vydaných v samostatné působnosti

Při výkonu dozoru posuzuje Ministerstvo vnitra následně soulad usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů obcí, krajů a hlavního města Prahy vydávaných v samostatné působnosti – nejde-li o obecně závaznou vyhlášku – (dále jen „usnesení vydané v samostatné působnosti“) se zákonem či jiným právním předpisem, přičemž postupují dle ustanovení § 124 zákona o obcích, § 82 zákona o krajích a § 107 zákona o HMP. Ministerstvo vnitra vykonává dozor nad usneseními vydanými v samostatné působnosti na základě vlastních zjištění nebo na základě vnějších podnětů.

Jestliže Ministerstvo vnitra obdrží vnější podnět k výkonu dozoru nad usnesením vydaným v samostatné působnosti:

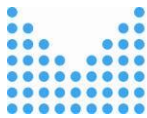
- a) má-li k dispozici text tohoto usnesení oficiálně zasláný územním samosprávným celkem, posoudí jeho zákonnost a podle výsledků posouzení ve lhůtě dané ustanovením § 42 správního řádu
- písemně sdělí podateli, že dosud neshledal skutečnosti odůvodňující dozorový zákrok (např. je-li k posouzení věci nutná součinnost dalších správních úřadů), nicméně že se věci dále zabývá a o výsledku jej bude neprodleně informovat,
 - písemně sdělí podateli, že neshledal důvody pro uplatnění dozorových opatření; ve sdělení svůj právní názor odůvodní,
 - písemně sdělí podateli, že posuzované usnesení vydané v samostatné působnosti nebo jeho část shledal v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem a informuje jej o dalším postupu ve věci; ve sdělení svůj právní názor odůvodní.

V tomto případě současně požádá územní samosprávný celek o zaslání kopií všech dalších dokumentů nezbytných k provedení dozoru. Postupuje při tom obdobně podle písm. c).

- b) pokud má text dozorovaného usnesení vydaného v samostatné působnosti z jiných zdrojů (např. z internetu), posoudí jeho soulad se zákonem či jiným právním předpisem a podle výsledků posouzení ve lhůtě dané ustanovením § 42 správního řádu
- písemně sdělí podateli, že dosud neshledal skutečnosti odůvodňující dozorový zákrok (např. je-li k posouzení věci nutná součinnost dalších správních úřadů), nicméně že se věci dále zabývá a o výsledku jej bude neprodleně informovat,
 - písemně sdělí podateli, že neshledal důvody pro uplatnění dozorových opatření; ve sdělení svůj právní názor odůvodní,
 - písemně sdělí podateli, že posuzované usnesení vydané v samostatné působnosti nebo jeho část shledal v rozporu se zákonem nebo jiným právním předpisem a informuje jej o dalším postupu ve věci; ve sdělení svůj právní názor odůvodní.

V tomto případě současně požádá územní samosprávný celek o zaslání kopií všech dokumentů nezbytných k provedení dozoru. Postupuje při tom obdobně podle písm. c).

- c) pokud text dozorovaného usnesení k dispozici nemá, neprodleně požádá obec (ustanovení § 128 odst. 3 zákona o obcích), kraj (ustanovení § 85 odst. 3 zákona o krajích) nebo hlavní město Prahu (ustanovení § 112 odst. 4 zákona o HMP), aby v určené lhůtě zaslaly (podle povahy konkrétního dozorovaného usnesení vydaného v samostatné působnosti)
- kopii dozorovaného usnesení, včetně všech souvisejících a navazujících usnesení;
 - kopii zápisu z jednání příslušného orgánu územního samosprávného celku, na kterém bylo dozorované usnesení schváleno, a všech zápisů z jednání příslušného orgánu

územního samosprávného celku, na nichž byla schválena související či navazující usnesení,

- sdělení údaje o skutečném počtu členů orgánu územního samosprávného celku v době rozhodování o přijetí dozorovaného usnesení, není-li tento údaj uveden v zápise z jednání tohoto orgánu; dále sdělení údaje o počtu členů orgánu územního samosprávného celku přítomných na zasedání tohoto orgánu, na kterém bylo dozorované usnesení schváleno, a údaje o počtu členů orgánu hlasujících pro přijetí dozorovaného usnesení, nejsou-li tyto údaje uvedeny v zápise ze zasedání příslušného orgánu územního samosprávného celku,
- kopii informace o místě, době a navrženém programu zasedání zastupitelstva, kde se rozhoduje o přijetí usnesení, včetně data její publikace na úřední desce (pouze v případě, že je usnesení přijato zastupitelstvem),
- vyjádření k vnějšímu podnětu, který obci, kraji nebo hlavnímu městu Praze současně zašle v kopii (pokud o to podatel požádá, bude podnět zaslán v anonymizované podobě). Po obdržení těchto dokumentů postupuje podle písm. a).

Poznámka:

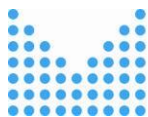
Úředně ověřené kopie dokumentů se vyžadují pouze v odůvodněných případech, např. jestliže je pochybnost o správnosti zasláných dokumentů. Má se za to, že územní samosprávný celek zasláním kopií k žádosti dozorového orgánu jejich obsah současně implicitně verifikuje.

Jestliže Ministerstvo vnitra dospěje z vlastní činnosti k závěru, že usnesení vydané v samostatné působnosti může být v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem, postupuje podle čtvrtého a pátého odstavce bodu 2.2. Jestliže nedisponuje jednotlivými dokumenty nutnými pro výkon dozoru, postupuje přiměřeně podle druhého odstavce písm. c).

Má-li Ministerstvo vnitra na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že je dozorované usnesení v samostatné působnosti v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem, postupuje podle pátého odstavce bodu 2.2. Považuje-li to za účelné, zejména jestliže lze ze strany územního samosprávného celku očekávat dobrovolné zjednání nápravy, a nevyžadují-li okolnosti věci okamžité uplatnění dozorových opatření, může před uplatněním postupu podle pátého odstavce bodu 2.2. celou záležitost s obcí, krajem či hlavním městem Prahou neformálně projednat, včetně stanovení k tomu přiměřené lhůty.

Má-li Ministerstvo vnitra na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že dozorované usnesení je v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem, postupuje následujícím způsobem:

- vyzve obec, kraj či hlavní město Prahu ke zjednání nápravy, výzvy není třeba v případě zřejmého a závažného rozporu příslušného dozorovaného usnesení se zákonem;
- nezjedná-li obec, kraj či hlavní město Praha nápravu do 60 dnů od doručení výzvy ke zjednání nápravy, vydá Ministerstvo vnitra rozhodnutí o pozastavení výkonu

dozorovaného usnesení, v němž stanoví obci, kraji či hlavnímu městu Praze další přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy;

- výkon dozorovaného usnesení je doručením rozhodnutí pozastaven;
- nezjedná-li obec, kraj či hlavní město Praha nápravu, podá Ministerstvo vnitra do 30 dnů od uplynutí lhůty pro podání rozkladu nebo, byl-li podán rozklad, ode dne právní moci rozhodnutí o rozkladu, příslušnému krajskému soudu návrh na zrušení dozorovaného usnesení vydaného v samostatné působnosti.

Ministerstvo vnitra rozhodnutí o pozastavení výkonu dozorovaného usnesení vydaného v samostatné působnosti zruší:

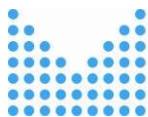
- neprodleně, zjedná-li obec, kraj či hlavní město Praha nápravu ve stanovené lhůtě;
- do 15 dnů od doručení sdělení obce, kraje či hlavního města Prahy o zjednání nápravy v případě, že obec, kraj či hlavní město Praha nápravu zjedná až po uplynutí stanovené lhůty, avšak před vydáním rozhodnutí příslušného krajského soudu.

Rozhodnutí o pozastavení výkonu dozorovaného usnesení pozbývá platnosti dnem právní moci rozhodnutí příslušného krajského soudu o odmítnutí, zamítnutí nebo zastavení řízení o návrhu na zrušení dozorovaného usnesení.

Ministerstvo vnitra o pozastavení výkonu dozorovaného usnesení nerozhodne, jestliže dozorované usnesení již bylo vykonáno. V takovém případě podá Ministerstvo vnitra pouze návrh na zrušení dozorovaného usnesení příslušnému krajskému soudu.

Ministerstvo vnitra ve výzvě ke zjednání nápravy

- a) označí usnesení vydané v samostatné působnosti, u kterého shledalo rozpor se zákonem či jiným právním předpisem,
- b) odůvodní, v čem shledalo porušení zákona nebo jiného právního předpisu, včetně uvedení konkrétního ustanovení příslušného zákona či jiného právního předpisu, s nimiž je dozorované usnesení v rozporu, a současně odkáže na relevantní soudní judikaturu k věci se vztahující,
- c) doporučí způsob zjednání nápravy,
- d) poučí o právních důsledcích nezjednání nápravy,
- e) požádá obec, kraj nebo hlavní město Prahu, aby výzvu projednaly ve svých orgánech na jejich nejbližším zasedání a aby k tomu příslušné orgány obce, kraje a hlavního města Prahy rozhodly o zjednání nápravy, popř. výslovně rozhodly o tom, že se s výzvou neztotožňují, a tuto svou vůli vyjádřily ve svém rozhodnutí.

Jestliže se důvod nezákonnosti vztahuje pouze k některým bodům dozorovaného usnesení, rozhodne se o pozastavení výkonu pouze těchto částí dozorovaného usnesení.

Odůvodnění rozhodnutí o pozastavení výkonu usnesení v samostatné působnosti musí obsahovat podrobný rozbor zjištěných nezákonností, včetně upozornění na možnost dobrovolného zjednání nápravy ze strany územního samosprávného celku až do okamžiku rozhodnutí příslušného soudu o návrhu na zrušení tohoto usnesení.

V návrhu příslušnému soudu na zrušení usnesení v samostatné působnosti se kromě podrobného odůvodnění zjištěných nezákonností uvede též dosavadní postup Ministerstva vnitra při výkonu dozoru, včetně reakcí obce, kraje nebo hlavního města Prahy na výzvu ke zjednání nápravy a včetně výsledku případného neformálního projednání s obcí, krajem nebo hlavním městem Prahou podle čtvrtého odstavce bodu 2.2.

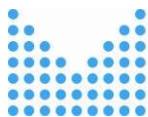
Výkonu dozoru nepodléhají rozhodnutí či jiné úkony orgánů obcí, krajů a hlavního města Prahy, přijatá v samostatné působnosti podle správního řádu nebo podle daňového řádu (ustanovení § 128 odst. 7 zákona o obcích; § 85 odst. 5 zákona o krajích a § 112 odst. 7 zákona o hlavním městě Praze).

Při výkonu dozoru nad usneseními, rozhodnutími a jinými opatřeními orgánů územních samosprávných celků v samostatné působnosti se neposuzuje rozpor dozorovaných aktů s právními předpisy občanského, obchodního nebo pracovního práva a případné porušení povinností stanovených zvláštními právními předpisy, jestliže tyto předpisy současně upravují dozor či kontrolu plnění těchto povinností zvláštním (speciálním) a uceleným způsobem [např. zákon č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ale též zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách nebo právní předpisy upravující poskytování veřejné podpory] – viz ustanovení § 124 odst. 6 zákona o obcích; § 82 odst. 6 zákona o krajích a § 107 odst. 6 zákona o hlavním městě Praze.

3. Postup krajských úřadů při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení, usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů obcí vydaných v přenesené působnosti

Postup při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení, usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů obcí v přenesené působnosti je upraven v hlavě VI, dílu 2 (ustanovení § 125 a 126) zákona o obcích.

Výkon tohoto dozoru je, dle uvedeného zákona, svěřen krajským úřadům, přičemž tato působnost je výkonem přenesené působnosti.

3.1 Postup krajských úřadů při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení obcí vydaných v přenesené působnosti

Při výkonu dozoru posuzuje krajský úřad následně soulad nařízení obcí se zákonem, jiným právním předpisem a s lidskými právy a základními svobodami, přičemž postupuje dle ustanovení § 125 zákona o obcích. Na tento postup se nevztahuje správní řád, s výjimkou ustanovení o základních zásadách činnosti správních orgánů. Krajský úřad vykonává dozor nad nařízeními obcí na základě vlastních zjištění nebo na základě vnějších podnětů.

Při výkonu dozoru nad nařízeními obcí postupuje krajský úřad obdobně podle bodu 2.1. druhého a třetího odstavce, čtvrtého odstavce věta druhá a šestého až devátého odstavce s tím, že při výkonu dozoru posuzuje soulad nařízení obce podle hledisek uvedených v prvním odstavci bodu 3.1.

Má-li příslušný krajský úřad na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že je nařízení obce v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem postupuje následujícím způsobem:

- vyzve obec ke zjednání nápravy, výzvy není třeba v případě zřejmého rozporu nařízení obce s lidskými právy a základními svobodami;
- nezjedná-li obec nápravu do 60 dnů od doručení výzvy ke zjednání nápravy, vydá krajský úřad rozhodnutí o pozastavení účinnosti nařízení obce, v němž stanoví obci další přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy;
- účinnost nařízení obce je doručením rozhodnutí pozastavena;
- nezjedná-li obec nápravu, podá ředitel krajského úřadu do 30 dnů od uplynutí lhůty pro zjednání nápravy Ústavnímu soudu návrh na zrušení dozorovaného nařízení obce.

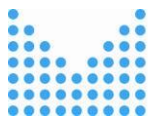
Krajský úřad rozhodnutí o pozastavení účinnosti nařízení obce zruší:

- neprodleně, zjedná-li obec nápravu ve stanovené lhůtě;
- do 15 dnů od doručení sdělení obce o zjednání nápravy v případě, že obec nápravu zjedná až po uplynutí stanovené lhůty, avšak před vydáním rozhodnutí Ústavního soudu.

Rozhodnutí o pozastavení účinnosti nařízení obce pozbývá platnosti dnem právní moci rozhodnutí Ústavního soudu o odmítnutí, zamítnutí nebo zastavení řízení o návrhu na zrušení dozorovaného nařízení.

3.2. Postup krajských úřadů při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů obcí vydaných v přenesené působnosti

Při výkonu dozoru posuzuje krajský úřad následně soulad usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů obcí v přenesené působnosti (dále jen „usnesení orgánů obce v přenesené působnosti“) se zákony, jinými právními předpisy a v jejich mezích též s usneseními vlády,

směrnicemi ústředních správních úřadů nebo opatřeními krajských úřadů přijatými při kontrole výkonu přenesené působnosti, přičemž postupuje dle ustanovení § 126 zákona o obcích. Na tento postup se nevztahuje správní řád, s výjimkou ustanovení o základních zásadách činnosti správních orgánů. Krajský úřad vykonává dozor nad usneseními orgánů obce v přenesené působnosti na základě vlastních zjištění nebo na základě vnějších podnětů.

Při výkonu dozoru nad usneseními orgánů obce v přenesené působnosti postupuje krajský úřad obdobně podle bodu 2.2. druhého a třetího odstavce, čtvrtého odstavce věta druhá a šestého odstavce s tím, že při výkonu dozoru se posuzuje soulad usnesení orgánů obce v přenesené působnosti podle hledisek uvedených v prvním odstavci bodu 3.2.

Má-li příslušný krajský úřad na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že usnesení orgánu obce v přenesené působnosti je v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem a v jejich mezích též s usnesením vlády, směrnicí ústředního správního úřadu nebo opatřením krajského úřadu přijatým při kontrole výkonu přenesené působnosti, postupuje následujícím způsobem:

- vyzve obec ke zjednání nápravy, výzvy není třeba v případě zřejmého a závažného rozporu dozorovaného usnesení obce se zákonem;
- nezjedná-li obec nápravu do 60 dnů od doručení výzvy ke zjednání nápravy, vydá krajský úřad rozhodnutí o zrušení dozorovaného usnesení obce a informuje o tom obecní úřad.

Jestliže se důvod pro uplatnění dozorových opatření vztahuje pouze k některým bodům dozorovaného usnesení, bude rozhodnuto o zrušení pouze těchto částí dozorovaného usnesení.

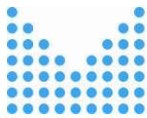
Výkonu dozoru nepodléhají rozhodnutí či jiné úkony orgánů obcí, přijatá v přenesené působnosti podle správního řádu nebo podle daňového řádu (ustanovení § 128 odst. 7 zákona o obcích).

4. Postup věcně příslušných ministerstev a jiných ústředních správních úřadů při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení, usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů krajů a hlavního města Prahy vydaných v přenesené působnosti

Postup při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení, usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů krajů v přenesené působnosti je upraven v hlavě VI, dílu 2 (ustanovení § 83 a 84) zákona o krajích.

Postup při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení, usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů hlavního města Prahy v přenesené působnosti je upraven v hlavě X, dílu 2 (ustanovení § 108 a 109) zákona o Praze.

Výkon tohoto dozoru je, dle uvedených zákonů, svěřen věcně příslušným ministerstvům a jiným ústředním správním úřadům.

4.1. Postup ústředních správních úřadů při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem nařízení krajů a hlavního města Prahy vydaných v přenesené působnosti

Při výkonu dozoru posuzují ústřední správní úřady následně soulad nařízení krajů a hlavního města Prahy se zákonem, jiným právním předpisem a s lidskými právy a základními svobodami, přičemž postupují dle § 83 zákona o krajích a § 108 zákona o Praze. Na tento postup se nevztahuje správní řád, s výjimkou ustanovení o základních zásadách činnosti správních orgánů. Ústřední správní úřady vykonávají dozor nad nařízeními krajů a hlavního města Prahy na základě vlastních zjištění nebo na základě vnějších podnětů.

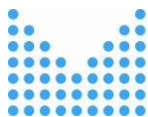
Při výkonu dozoru nad nařízeními krajů a hlavního města Prahy postupuje věcně příslušný ústřední správní úřad obdobně podle bodu 2.1. druhého a třetího odstavce, čtvrtého odstavce věta druhá a šestého až desátého odstavce s tím, že při výkonu dozoru posuzuje soulad nařízení podle hledisek uvedených v prvním odstavci bodu 4.1.

Má-li ústřední správní úřad na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že je nařízení kraje či hlavního města Prahy v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem postupuje následujícím způsobem:

- vyzve kraj či hlavní město Prahu ke zjednání nápravy, výzvy není třeba v případě zřejmého rozporu nařízení kraje či hlavního města Prahy s lidskými právy a základními svobodami;
- nezjedná-li kraj či hlavní město Praha nápravu do 60 dnů od doručení výzvy ke zjednání nápravy, vydá ústřední správní úřad rozhodnutí o pozastavení účinnosti nařízení kraje či hlavního města Prahy, v němž stanoví kraji či hlavnímu městu Praze další přiměřenou lhůtu ke zjednání nápravy;
- účinnost nařízení kraje či hlavního města Prahy je doručením rozhodnutí pozastavena;
- nezjedná-li kraj či hlavní město Praha nápravu, podá ústřední správní úřad do 30 dnů od uplynutí lhůty pro zjednání nápravy Ústavnímu soudu návrh na zrušení dozorovaného nařízení obce.

Ústřední správní úřad rozhodnutí o pozastavení účinnosti nařízení kraje či hlavního města Prahy zruší:

- neprodleně, zjedná-li kraj či hlavní město Praha nápravu ve stanovené lhůtě;
- do 15 dnů od doručení sdělení kraje či hlavního města Prahy o zjednání nápravy v případě, že kraj či hlavní město Praha nápravu zjedná až po uplynutí stanovené lhůty, avšak před vydáním rozhodnutí Ústavního soudu.

Rozhodnutí o pozastavení účinnosti nařízení kraje či hlavního města Prahy pozbývá platnosti dnem právní moci rozhodnutí Ústavního soudu o odmítnutí, zamítnutí nebo zastavení řízení o návrhu na zrušení dozorovaného nařízení.

4.2. Postup ústředních správních úřadů při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů krajů a hlavního města Prahy vydaných v přenesené působnosti

Při výkonu dozoru posuzují ústřední správní úřady následně soulad usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů krajů a hlavního města Prahy v přenesené působnosti (dále jen „usnesení orgánů kraje v přenesené působnosti“) se zákony, jinými právními předpisy a v jejich mezích též s usneseními vlády, směrnicemi ústředních správních úřadů nebo opatřeními věcně příslušných ministerstev či jiných ústředních správních úřadů přijatými při kontrole výkonu přenesené působnosti, přičemž postupují dle ustanovení § 84 zákona o krajích a § 109 zákona o Praze. Na tento postup se nevztahuje správní řád, s výjimkou ustanovení o základních zásadách činnosti správních orgánů. Ústřední správní úřady vykonávají dozor nad usneseními orgánů kraje v přenesené působnosti na základě vlastních zjištění nebo na základě vnějších podnětů.

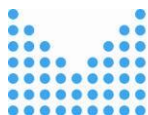
Při výkonu dozoru nad usneseními orgánů kraje v přenesené působnosti postupuje krajský úřad přiměřeně podle bodu 2.2. druhého a třetího odstavce, čtvrtého odstavce věty druhé a šestého odstavce s tím, že při výkonu dozoru se posuzuje soulad usnesení orgánů kraje v přenesené působnosti podle hledisek uvedených v prvním odstavci bodu 4.2.

Má-li ústřední správní úřad na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že usnesení orgánů kraje v přenesené působnosti je v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem a v jejich mezích též s usnesením vlády, směrnicí ústředního správního úřadu nebo opatřením krajského úřadu přijatým při kontrole výkonu přenesené působnosti, postupuje následujícím způsobem:

- vyzve kraj či hlavní město Prahu ke zjednání nápravy, výzvy není třeba v případě zřejmého a závažného rozporu dozorovaného usnesení se zákonem;
- nezjedná-li kraj či hlavní město Praha nápravu do 60 dnů od doručení výzvy ke zjednání nápravy, vydá ústřední správní úřad rozhodnutí o zrušení dozorovaného usnesení a informuje o tom krajský úřad či Magistrát hlavního města Prahy.

Jestliže se důvod pro uplatnění dozorových opatření vztahuje pouze k některým bodům dozorovaného usnesení, bude rozhodnuto o zrušení pouze těchto částí dozorovaného usnesení.

Výkonu dozoru nepodléhají rozhodnutí či jiné úkony orgánů krajů a hlavního města Prahy, přijatá v přenesené působnosti podle správního řádu nebo daňového řádu (§ 85 odst. 5 zákona o krajích a § 112 odst. 7 zákona o hlavním městě Praze).

5. Postup magistrátů územně členěných statutárních měst a Magistrátu hlavního města Prahy při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů městských obvodů nebo městských částí vydaných v samostatné i v přenesené působnosti

Postup při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů městských obvodů a městských částí územně členěných statutárních měst je upraven v hlavě VI, dílu 3 (§ 127 a 127a) zákona o obcích.

Výkon tohoto dozoru je, dle uvedeného zákona, svěřen magistrátům územně členěných statutárních měst.

Postup při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí a jiných opatření orgánů městských částí hlavního města Prahy je upraven v hlavě X, dílu 3 (§ 110 a 111) zákona o Praze.

Výkon tohoto dozoru je, dle uvedeného zákona, svěřen Magistrátu hlavního města Prahy.

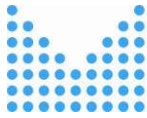
5.1. Postup magistrátů územně členěných statutárních měst a Magistrátu hlavního města Prahy při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů městských obvodů nebo městských částí vydaných v samostatné působnosti

Při výkonu dozoru posuzují magistráty územně členěných statutárních měst a Magistrát hlavního města Prahy (dále jen souhrnně „magistrát“) následně soulad usnesení, rozhodnutí či jiných opatření orgánů jejich městských obvodů nebo městských částí (dále jen „usnesení orgánů městského obvodu v samostatné působnosti“) se zákonem či jiným právním předpisem, přičemž postupují dle § 127 zákona o obcích a § 110 zákona o Praze. Magistrát vykonává dozor nad usneseními orgánů městského obvodu v samostatné působnosti na základě vlastních zjištění nebo na základě vnějších podnětů.

Při výkonu dozoru nad usneseními orgánů městského obvodu v samostatné působnosti postupuje magistrát přiměřeně podle bodu 2.2. druhého a třetího odstavce, čtvrtého odstavce věta druhá a sedmého až devátého odstavce. V odůvodnění rozhodnutí o pozastavení dozorovaného usnesení uvede též skutečnosti podle bodu 2.2. šestý odstavce.

Má-li magistrát na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že dozorované usnesení je v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem, postupuje následujícím způsobem:

- vydá rozhodnutí o pozastavení výkonu dozorovaného usnesení, v němž stanoví městskému obvodu či městské části lhůtu ke zjednání nápravy, která nesmí být delší než 3 měsíce;
- výkon dozorovaného usnesení je doručením rozhodnutí pozastaven;

- nezjedná-li městský obvod či městská část nápravu do 60 dnů od uplynutí lhůty pro zjednání nápravy, podá magistrát příslušnému soudu návrh na zrušení dozorovaného usnesení.

Magistrát rozhodnutí o pozastavení výkonu dozorovaného usnesení zruší:

- neprodleně, zjedná-li městský obvod či městská část nápravu ve stanovené lhůtě;
- neprodleně od doručení sdělení městského obvodu či městské části o zjednání nápravy v případě, že městský obvod či městská část nápravu zjedná až po uplynutí stanovené lhůty, avšak před vydáním rozhodnutí příslušného soudu.

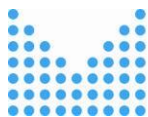
Rozhodnutí o pozastavení výkonu dozorovaného usnesení pozbývá platnosti dnem právní moci rozhodnutí příslušného soudu o odmítnutí, zamítnutí nebo zastavení řízení o návrhu na zrušení dozorovaného usnesení.

Magistrát o pozastavení výkonu dozorovaného aktu nerozhodne, jestliže byl dozorovaný akt obce, kraje či hlavního města Prahy již vykonán. V takovém případě podá magistrát pouze návrh na zrušení dozorovaného aktu příslušnému soudu.

Výkonu dozoru nepodléhají rozhodnutí či jiné úkony orgánů městských obvodů nebo městských částí územně členěných statutárních měst nebo orgánů městských částí hlavního města Prahy, přijatá v samostatné působnosti podle správního řádu nebo daňového řádu (§ 128 odst. 7 zákona o obcích a § 112 odst. 7 zákona o hlavním městě Praze).

Při výkonu dozoru nad usneseními, rozhodnutími a jinými opatřeními orgánů městských obvodů nebo městských částí územně členěných statutárních měst nebo orgánů městských částí hlavního města Prahy v samostatné působnosti se neposuzuje rozpor dozorovaných aktů s právními předpisy občanského, obchodního nebo pracovního práva a případné porušení povinností stanovených zvláštními právními předpisy, jestliže tyto předpisy současně upravují dozor či kontrolu plnění těchto povinností zvláštním (speciálním) a uceleným způsobem (např. zákon č. 420/2004 Sb., o přezkoumávání hospodaření územních samosprávných celků a dobrovolných svazků obcí, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění pozdějších předpisů, ale též zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách nebo právní předpisy upravující poskytování veřejné podpory]

– viz § 127 odst. 5 zákona o obcích; § 110 odst. 5 zákona o hlavním městě Praze.

5.2. Postup magistrátů územně členěných statutárních měst a Magistrátu hlavního města Prahy při výkonu dozoru nad vydáváním a obsahem usnesení, rozhodnutí nebo jiných opatření orgánů městských obvodů nebo městských částí vydaných v přenesené působnosti

Při výkonu dozoru posuzují magistráty územně členěných statutárních měst a Magistrát hlavního města Prahy (dále jen souhrnně „magistrát“) následně soulad usnesení, rozhodnutí či jiných opatření orgánů městských obvodů nebo městských částí v přenesené působnosti (dále jen „usnesení orgánů městského obvodu v přenesené působnosti“) se zákony, jinými právními předpisy, usneseními vlády, směrnicemi ústředních správních úřadů nebo opatřeními magistrátu přijatými při kontrole výkonu přenesené působnosti, přičemž postupují dle § 127a zákona o obcích a § 111 zákona o Praze. Na tento postup se nevztahuje správní řád, s výjimkou ustanovení o základních zásadách činnosti správních orgánů. Magistrát vykonává dozor nad usneseními orgánů městského obvodu v přenesené působnosti na základě vlastních zjištění nebo na základě vnějších podnětů.

Výkon tohoto dozoru je výkonem přenesené působnosti.

Při výkonu dozoru nad usneseními orgánů městského obvodu v přenesené působnosti postupuje magistrát přiměřeně podle bodu 2.2. druhého a třetího odstavce, čtvrtého odstavce věty druhé a šestého odstavce s tím, že při výkonu dozoru se posuzuje soulad usnesení orgánů obce v přenesené působnosti podle hledisek uvedených v prvním odstavci bodu 5.2.

Má-li magistrát na základě vlastního či vnějšího podnětu za to, že je dozorovaný akt orgánu městského obvodu či městské části územně členěného statutárního města či hlavního města Prahy v rozporu se zákonem či jiným právním předpisem, postupuje následujícím způsobem:

- zruší dozorovaný akt městského obvodu či městské části a informuje o tom úřad městského obvodu či městské části.